

N:o 13.

Ank. till Riksd. Kansli den 9 Mars 1885, kl. 6 e. m.

*Utlåtande, angående regleringen af utgifterna under riksstatens
Sjunde hufvudtitel.*

(2:a U. A.)

Med afseende å Sjunde hufvudtiteln, innefattande anslagen under *Finansdepartementet*, hafva vid innevarande riksmöte ifrågakommit följande förändringar:

Statskontoret.

1:o) Under denna anslagstitel har Kongl. Maj:t föreslagit:
att å Statskontorets stat för en tjänsteman i andra lönegraden, hvilken med hänsyn till åligganden och tjänsteställning inom riksbokslutsbyrån borde benämnas förste revisor, måtte uppföras lön 3,000 kronor och tjänstgöringspenningar 1,500 kronor samt denne tjänsteman tilldelas rätt till ålderstillägg efter vissa år i likhet med öfrige tjänstemän i samma lönegrad;

*Ang. anslag
för upprät-
tande af en
ny andra
gradenstjänst
inom Stats-
kontoret m. m.
[1.]*

att anslaget till vikariat, renskrifning, flitpenningar och tillfälliga biträden måtte höjas med 2,000 kronor, eller från 17,200 kronor till 19,200 kronor; och

att således anslaget till Statskontoret måtte höjas med 6,500 kronor, eller från 93,800 kronor till 100,300 kronor.

I det vid Kongl. Maj:ts proposition angående statsverkets tillstånd
Bih. till Riksd. Prot. 1885. 4 Saml. 1 Afd. 11 Häft.

och behof fogade statsrådsprotokollet öfver finansärenden den 12 sistlidne Januari finnes till stöd för ifrågavarande framställning anfördt följande.

Redan i de utlåtanden, Statskontoret och Kammarrätten den 24 Maj 1879 och den 8 November 1883 afgifvit i fråga om tidigare afslutning och revision af allmänna räkenskaper, hafva embetsverken såsom ett hufvudsakligt vilkor för möjligheten af en sådan tidigare räkenskapsafslutning förutsatt, bland annat, att nödig förstärkning af arbetskrafterna inom Statskontorets riksbokslutsbyrå bereddes ej mindre tillfälligtvis under förändringens genomförande, än äfven sedermera för framtiden; och sedan Kongl. Maj:t den 18 April och den 5 Juli sistlidet år meddelat förändrade bestämmelser i fråga om tiden för länsräkenskapers och rikshufvudbokens afslutande, har Statskontoret i särskilda underdåniga skrivelser den 18 November samma år gjort hemställan om ökning af arbetskrafterna inom Statskontoret.

Dervid erinrade Statskontoret, att enligt den för verket nu gällande stat vore å riksbokslutsbyrån anstälde tre tjenstemän i första lönegraden (revisorer och bokhållare), af hvilka en vore fullt sysselsatt med statsliggarens och länsstaternas uppgörande, med granskning af landtränteriernas månadsredogörelser samt med förande af de anteckningar och verkställande af de utredningar, som erfordrades för fullgörande af nämnda åligganden. Å de två öfrige revisorerne ankomme deremot bestyret med de förberedande arbetena för riksbokslutsarbetet, såsom uppgörande af sammandrag eller omslut af länens landsböcker och de förvaltande verkens redogörelser, de särskilda redovisningarnes intagande i rikshufvudboken, jemte deltagande i de med hufvudbokens afslutande förenade bestyr, med granskning af de från länen och Stockholms stad årligen ingående restantieberättelserna, med upprättande af sammandrag öfver restantier och propriebalanser, allmänna bevillningen och andra inkomstitlar m. m. samt med verkställande af härvid behöfliga utredningar och undersökningar af räkenskaper. Verkställandet af nämnda maktpåliggande och ansvarsfulla åligganden hade emellertid icke kunnat af desse revisorer ensamt medhinnas, utan hade till deras biträde måst anställas särskilde amanuenser. Enligt hvad Statskontoret anmält, hade behofvet af en ytterligare förstärkning af riksbokslutsbyråns personal redan länge gifvit sig tillkänna, men hade, äfven om lättnad i göromålen kunnat i någon mån vinnas genom anställande af flere amanuensbiträden, hinder likväl härför mött i de knappa tillgångarne å det på Statskontorets stat uppförda anslaget till vikariatsarfvoden m. m.

Nyssnämnda behof hade i väsentlig mån ökats genom den enligt

nådiga brevet den 18 April 1884 beslutade förändring i afseende å tiden för rikshufvudbokens afslutande. Jemte förändrade bestämmelser om sättet för länsräkenskapernas afslutande och tiden för landsböcker- nas insändande till Kammarrätten innefattade detta nådiga beslut föreskrift derom, att arbetet med rikshufvudbokens upprättande skulle så ordnas, att densamma jemte öfriga statsverkets räkenskaper, fullständigt afslutade, kunde vara tillgänglig för granskning af Statsrevisorerna den 1 Oktober året efter det kalenderår, räkenskaperna omfattade, samt att denna förändrade anordning skulle tillämpas vid uppgörandet af 1885 års räkenskaper. Enligt hittills gällande bestämmelser hade rikshufvudboken, för att vara för statsrevisionen tillgänglig, icke behöft afslutas förr än inom en tid af omkring ett år sju månader efter utgången af det år revisionen omfattade, men enligt berörda nådiga bref skulle arbetet med densamma vara afslutadt inom nio månader efter räkenskapsårets utgång, eller inom sex månader efter det länens räkenskaper kommit Statskontoret till handa. Statskontoret framhöll derföre, att hvad som redan den 24 Maj 1879 yttrades om behovet af ökad arbetsbiträde fortfarande vore gällande.

I fråga om sättet för afhjelpande af detta behof hade Statskontoret, som redan förut erinrat, att de till verkets förfogande ställda medel icke medgåfve anställande af flere amanuenser, anført, att, äfven om detta hinder ej förefunnes, en dylik åtgärd ej skulle blifva tillfyllestgörande. Af oansvarige amanuenser kunde nemligen icke påräknas ett så verksamt biträde, som förhållandena påkallade. En tillökning i antalet af de å byrån anstälde ordinarie tjänstemän vore alltså nödvändig. Vål kunde, icke utan goda grunder, ifrågasättas, att antalet revisorsplatser borde ökas med två. Dock förestälde sig Statskontoret, att med någon jemkning af arbetets fördelning det skulle blifva tillräckligt, om — jemte det någon förhöjning i anslaget till vikariatsersättning anvisades för aflönande af ytterligare ett amanuensbiträde å denna byrå — medel beviljades för inrättande af en ny fast beställning, dock att denna uppfördes i andra tjänstegraden med skyldighet för innehafvaren att dela det öfvervakande af göromålen å byrån, som nu ålåge byråchefen ensam. Den korta tid, som blifvit anslagen för bokslutsarbetets fullbordande, påkallade nemligen, att åt detta arbete egna- des en vida mera omfattande tillsyn, än som kunde förenas med de många åligganden i öfrigt, hvilka tillhörde byråchefen och vore af beskaffenhet att ej under tiden få eftersättas. Åt innehafvaren af den föreslagna nya tjänsten borde derföre uppdragas att, med biträde af en amanuens, handlägga bestyren med liggares och länsstaters upprättande samt landtränteriredogörelsehandlingarnes granskning och att derjemte efter

omständigheterna deltaga i riksbokslutsarbetet äfvensom att med byråchefen vaka öfver dithörande arbeten. På sådant sätt skulle, utom den förstärkning i arbetskraft, som i det senare hänseendet vore att påräkna, en ytterligare revisor för bokslutsgöromålen blifva disponibel.

Statskontoret hade derföre föreslagit, att för anställande inom riksbokslutsbyrån af en tjänsteman i andra tjenstegraden dess ordinarie anslag måtte ökas med ett belopp, motsvarande aflöning i nämnda tjenstegrad, eller 4,500 kronor, fördeladt i lön, 3,000 kronor, och tjenstgöringspenningar, 1,500 kronor, med rätt för innehafvaren till ålders-tillägg i likhet med öfrige tjänstemän i samma lönegrad.

Vidkommande behofvet af ökad anslag till extra biträden hade Statskontoret anført, att anslaget till vikariat, renskrifning, flitpenningar och tillfälliga biträden, 17,200 kronor, icke vore tillräckligt för sina särskilda ändamål. Anledningen dertill vore ej mindre det jemförelsevis stora behofvet för Statskontoret af amanuensbiträden i följd deraf, att vid införande af den nya organisationen med åtföljande betydande inskränkning af den ordinarie tjänstemannapersonalen afsetts, att en icke obetydlig del af göromålen skulle kunna besörjas af extra biträden, än äfven och hufvudsakligen den omständighet, att Statskontorets ombudsman eller juridiska biträde måst i saknad af därför särskildt anvisade medel aflönas af ofvannämnda vikariatsanslag, ehuru en dylik utgift, utgörande 2,500 kronor årligen, icke ingått i den ursprungliga beräkningen af samma anslag. Under året hade det redan förut knappa antalet af amanuensbiträden ytterligare minskats derigenom, att kammarskrifvaren å verkets äldre stat Alfred Elfving, hvilken jemlikt nådigt bref den 14 December 1877 med fortfarande tjenstgöringsskyldighet varit pligtig att förrätta de emot hans kammarskrifvarebefattning svarande göromål, som kunde varda honom af Statskontoret anvisade, samt, enligt samma nådiga bref och derefter årligen förnyade nådiga beslut, från och med år 1878 fått sin aflöning anvisad till utgående af det extra anslaget för genomförande af Statskontorets nya organisation, blifvit under den 31 sistlidne Oktober af Statskontoret utnämnd till revisor och bokhållare derstädes. Den amanuensplats, som derigenom lemnats öppen, kunde icke återbesättas, med mindre än att medel dertill bereddes genom någon förhöjning i anslaget till vikariat, renskrifning, flitpenningar och tillfälliga biträden; och som, på sätt förut framhållits, en ytterligare amanuens erfordrades å riksbokslutsbyrån, hade Statskontoret hemställt, att, för beredande af medel till aflönande af två nya amanuenser, hvardera med det belopp af 1,000 kronor, som i allmänhet består amanuenser inom Statskontoret, anslaget till vikariat, renskrif-

ning, flitpenningar och tillfälliga biträden, 17,200 kronor, måtte med 2,000 kronor förhöjas till 19,200 kronor.

Efter meddelandet af denna Statskontorets framställning yttrade föredragande Departementschefen:

»De arbetskrafter, som tillmättes Statskontoret vid detta verks senaste ombildning, kunna efter mitt förmenande ingalunda uppbära det ökade arbete, som blir en följd af riksbokslutets påskyndande, och då jag derföre lifligt uderstödjer Statskontorets nu gjorda framställning om ökad personal å riksbokslutsbyrån, är jag förvissad, att det intresse, Riksdagen alltid ådagalagt för ett skyndsammare afslutande och en tidigare revision af statsverkets räkenskaper, är en borgen för, att Riksdagen skall anse den nu ifrågasatta förhöjningen i Statskontorets stat såsom en ringa uppoffring för statsverket i jemförelse med de betydande fördelar, hvilka uppnås genom den nu beslutade reformen i afseende å statsräkenskaperna. Ej heller har jag något att erinra mot Statskontorets begäran om medel till ytterligare ett extra biträde utom riksbokslutsbyrån, hvarvid jag ber få erinra, att genom kammarskrifvaren Elfving's befordran till tjänst å stat en besparing till belopp af 1,920 kronor eger rum å det extra anslaget till genomförande af embetsverkets nya organisation samt att erfarenheten gifvit vid handen, att de hittills varande arbetskrafterna inom inkomst- och utgiftsbyråerna ej tåla någon minskning.»

Vid pröfningen af denna Kongl. Maj:ts framställning, som afser bland annat upprättandet af en ny ordinarie tjänst inom Statskontoret, har Utskottet fäst uppmärksamheten vid det förhållande, att till stöd för framställningen och ådagaläggandet af behofvet af en ny ordinarie tjänsteman hufvudsakligen åberopats det ökade arbete, som föranledes af tillämpningen af de meddelade föreskrifterna om ett tidigare afslutande af statsverkets räkenskaper. I sjelfva verket torde också vigten af detta skäl icke vara obetydlig, då i betraktande tages, att öfvergången till de nya anordningarna för räkenskapernas afslutande medför nödvändigheten att på ett år, nemligen år 1886, afsluta två års räkenskaper, eller för åren 1884 och 1885, och derefter ett så påskyndadt arbete, att på nio månader måste uträttas detsamma som förut på nitton månader. Med hänsyn härtill kan det icke förnekas, att de nya anordningarnas tillämpning medför en verklig ökning af bokslutsbyråns arbete, men det följer icke deraf, att denna ökning blir stadigvarande. Tvärt om är det möjligt, att, sedan de nya föreskrifterna trädt i verkställighet och öfvergången tillvägabragts, bokslutsbyråns arbete, hvad myckenheten angår, skulle i det hela taget komma att blifva detsamma som nu. Den förstärkning, som kan vara erforderlig, torde således

lämpligen böra begränsas dertill, att Statskontoret sättes i tillfälle att öka arbetskrafterna till den omfattning, som må befinnas nödig, hvar-
emot upprättandet af en ny ordinarie tjänst synes kunna undvikas, åt-
minstone till dess att erfarenhet vunnits, huruvida icke efter år 1886
bokslutsarbetet kan verkställas med redan tillgängliga krafter.

På grund af hvad sålunda anförts anser Utskottet det nu kunna
tillräckligt sörjas för göromåleus behöriga gång inom bokslutsbyrån,
om på extra stat för år 1886 beviljas de 4,500 kronor, Kongl. Maj:t
ifrågasatt för inrättandet af en ny ordinarie tjänstebefattning. Skulle
det sedermera visa sig, att denna befattning icke kan umbäras, lärer
det få bero på framtida pröfning, om Riksdagen finner skäligt uppföra
afföningsbeloppet å ordinarie stat.

Kongl. Maj:ts framställning om ökade medel för höjande af an-
slaget till vikariat, renskrifning, flitpenningar och tillfälliga biträden
har hos Utskottet icke föranledt någon erinran; och Utskottet får därför,
under återopande af hvad nu blifvit anfördt, hemställa,

att Riksdagen må

- a) på det sätt bifalla Kongl. Maj:ts framställ-
ning om upprättande af en ny tjänst inom riksboksluts-
byrån, att Riksdagen på extra stat för år 1886 anvisar
ett belopp af 4,500 kronor till beredande af den till-
fälliga förstärkning i arbetskrafterna å Statskontorets
bokslutsbyrå, som må finnas erforderlig på grund af
tillämpningen under samma år af föreskrifterna om
ett tidigare afslutande af statsverkets räkenskaper; och
b) att Riksdagen må höja anslaget till vikariat,
renskrifning, flitpenningar och tillfälliga biträden med
2,000 kronor, eller från 17,200 kronor till 19,200 kronor.

Postverket.

Ang. post-
verkets stater
för år 1886.

2:o) Kongl. Maj:t har under denna anslagstitel föreslagit, att
Riksdagen,

[2.] dels, med beviljande af årliga pensioner för befälhafvaren å post-
ångfartyget Sofia Kaptenen Gustaf Adolf Höggren och matrosen å sam-
ma fartyg Johan Fredrik Nilsson till belopp för den förre af 4,000
kronor, att utgå från och med månaden näst efter den, hvarunder han
erhåller entledigande från sin omförmälda befälhafvarebefattning, och
för den senare af 400 kronor, att uppbäras från och med år 1886,

dels ock, med godkännande af öfriga enligt statsrådsprotokollet för den 12 Januari tillstyrkta ändringar i postverkets stater,

mätte för år 1886 bestämma postverkets anslag, förslagsvis beräknadt till 5,696,000 kronor, att utgå dels direkt af postverkets upp-
börd för året, dels, i den mån denna icke blir för ändamålet tillräck-
lig, af postverkets reserverade, hos Statskontoret inestående medel,
hvarigenom summan af postverkets utgiftsstater, som nu utgjorde
5,513,000 kronor, skulle ökas med 183,000 kronor.

Slutsummorna af postverkets för år 1885 fastställda stater äro, jem-
förda med de för år 1886 föreslagna, följande:

	1885.		1886.
Aflöningsstaten	kronor 2,177,000: —		kronor 2,272,800: —
Öfvergångsstaten	” 9,400: —	”	9,400: —
Indragningsstaten	” 8,580: —	”	8,540: —
Pensionsstaten	” 74,765: —	”	74,990: —
Omkostnadsstaten	” 3,147,000: —	”	3,223,500: —
Oförutsedda utgifter ...	” 68,200: —	”	68,000: —
Afkortningar och resti- tutioner m. m.	” 28,055: —	”	38,770: —
Summa kronor	5,513,000: —		kronor 5,696,000: —

Af den i statsrådsprotokollet (sid. 5—14) förebragta utredningen
inhemtas, att de särskilda förändringarna i förestående stater afse:

I. Ökning.

A.) Aflöningsstaten.

1:o för aflönande af poststations- föreståndare	kronor 15,000: —	
2:o för aflönande af extra biträden vid postanstalterna	” 70,000: —	
3:o för ålderstillägg	” 10,800: —	kronor 95,800: —

B.) Pensionsstaten.

För uppförande å denna stat af
följande pensioner, som under år
1884 beviljats, nemligen

till f. d. postmästaren i Orust kronor 600: —

Transport kronor 600: — kronor 95,800: —

Transport	kronor	600: —	kronor	95,800: —
till f. d. postmästaren i Engel-				
holm	„	2,025: —		
till d:o i Sölvesborg	„	1,800: —		
till d:o i Varberg	„	900: —		
samt beloppen af två från år 1886				
äskade pensioner till kaptenen				
G. A. Höggren och matrosen J.				
F. Nilsson, tillsammans.....	„	4,400: —		
till vaktmästaren vid postkonto-				
ret i Stockholm B. Enqvist...	„	450: —	kronor	10,175: —

C.) Omkostnadsstaten.

för ökande af anslaget till				
uppbörds- och frimärkesprovision				
från 228,500 kronor till 240,000,				
eller med	kronor	11,500: —		
för ökande af anslaget till				
traktamenten för tjenstemän i				
jernvägspostkupé från 175,000				
kronor till 180,000 kronor, eller				
med	„	5,000: —		
för ökande af anslaget till				
traktamenten för vaktbetjente från				
260,000 kronor till 300,000 kro-				
nor, eller med	„	40,000: —		
för ökande af anslaget till				
postföringskostnad vid befordran				
sjöledes mellan Sverige och Tysk-				
land från 15,000 kronor till 30,000				
kronor, eller med	„	15,000: —		
för ökning af anslaget till				
godtgörelse till främmande post-				
verk från 55,000 kronor till 60,000				
kronor, eller med	„	5,000: —	kronor	76,500: —

D.) Afkortningar och restitutioner m. m.

Ökning af detta anslag	kronor	10,715: —
Summa ökning	kronor	193,190: —

II. Minskning.

A.) Öfvergångs- och indragningsstaterna.

minskning af ett för f. postexpeditören, n. v. poststationsföreståndaren i Slite J. W. Ekman uppfördt belopp af 400 kronor till 360 kronor, eller med kronor 40: —

B.) Pensionsstaten.

belopp, som i följd af inträffade dödsfall upphört utgå ,, 9,950: —

C.) Oförutsedda utgifter.

minskning i detta anslag ,, 200: —
Summa minskning kronor 10,190: —

Om från det belopp, 193,190 kronor, hvartill, på sätt ofvan visats, höjningarne i postverkets stater skulle uppgå, drages det belopp af 10,190 kronor, hvarmed dessa stater skulle minskas, erhålles ett belopp af 183,000 kronor, utgörande den summa, hvarmed, enligt Kongl. Maj:ts förslag, postverkets stater på det hela skulle komma att ökas.

Af statsrådsprotokollet (sid. 13) inhemtas, att postverkets inkomster för år 1886 beräknats till allenast 5,470,000 kronor, hvaremot utgifterna beräknats uppgå till 5,696,000 kronor och alltså öfverskjuta inkomsterna med 226,000 kronor. Sättet, hvarpå inkomstsumman blifvit beräknad, inhemtas af statsrådsprotokollet angående inkomstberäkningen (sid. 28), till hvilket protokoll föredragande Departementschefen anført följande:

»Med ledning af erhållen uppgift från Generalpoststyrelsen har Statskontoret i sin inkomstberäkning upptagit *postmedlen* för år 1886 till 5,630,000 kronor. Detta belopp har, enligt hvad Generalpoststyrelsens skrifvelse med förslag till stater för postverket närmare utvisar, erhållits sålunda, att Generalpoststyrelsen till en början, under förutsättning att samma tillväxt i postverkets inkomster, som egt rum i medeltal för åren 1881—1883, vore att förvänta jemväl för år 1886, beräknat en tillökning i det för innevarande år i staten upptagna inkomstbeloppet, 5,210,000 kronor, med fem procent eller 260,000 kronor i rundt tal. Derjemte och då det syntes styrelsen lämpligt att — i stället för att hittills postverkets afräkningar med andra länders postförvaltningar endast på det sätt varit synliga i postverkets stater, att å omkostnadsstaten varit »för godtgörelse till främmande postverk» uppfördt ett anslag, motsvarande det belopp,

hvarmed utgifterna till andra postförvaltningar antagits komma att öfverskjuta hvad svenska postverket hade att af dem räkna sig till godo — å omkostnadsstaten upptaga de berörda utgifterna till *hela* deras beräknade belopp, men å andra sidan bland inkomsterna redovisa hvad svenska postverket i enahanda hänseende hade att påräkna från andra postförvaltningar, har, med iakttagande af motsvarande höjning i berörda anslag å omkostnadsstaten, till inkomstsumman ytterligare lagts ett belopp af 160,000 kronor, motsvarande i rundt tal hvad som under senare hälften af år 1883 och förra hälften af år 1884 blifvit det svenska postverket af främmande postförvaltningar tillgodofördt.

Det må visserligen icke förnekas, att den förändrade uppställning i staten, Generalpoststyrelsen sålunda velat gifva åt postverkets afräkningar med främmande postverk, ur ren bokföringssynpunkt eger sitt berättigande. Men då det icke kan anses lämpligt att under förevarande inkomstitel, som eger karakteren af bevillning och såsom sådan i riksstaten betecknas, upptaga inkomster, hvilka bero af aftal med andra stater, och anledning härtill för närvarande synes mig så mycket mindre förekomma, som de belopp, hvilka det svenska postverket har att påräkna från andra postförvaltningar, icke förslå till betäckande af de motsvarande utgifter, verket har att vidkännas, finner jag mig böra hemställa, att Generalpoststyrelsens ifrågavarande förslag, genom hvars godkännande svårigheter jemväl skulle uppstå för jemförelse med föregående års stater, icke måtte bifallas, utan postmedlen för år 1886, med gillande i öfrigt af Generalpoststyrelsens beräkning, i staten upptagas till 5,470,000 kronor.

Enär emellertid det förslag till utgiftsstater för postverket, hvilket jag har för afsigt att i sammanhang med öfriga anslagsfrågor under sjunde hufvudtiteln underställa Eders Kongl. Maj:ts pröfning, slutar å 5,696,000 kronor, och det belopp, hvarmed postverkets utgifter under år 1886 kunna komma att öfverskrida postuppbörden, lär, på samma sätt som medgifvits för innevarande år, få tillskjutas af postverkets reserverade, hos Statskontoret innestående medel, hvilka vid 1884 års utgång uppgingo till omkring 2,045,000 kronor, oberäknadt 1884 års räntor till belopp af ungefär 80,000 kronor samt ännu icke från postverket verkställd leverering af öferskottsmedel för 1884 års sista qvartal, hemställer jag vidare, under förutsättning af nådigt bifall till hvad jag kommer att föreslå rörande postverkets utgiftsstater, att af verkets öförmälda reserverade medel ett belopp, motsvarande skilnaden mellan de beräknade inkomsterna och utgiftsstaternas slutsumma, eller 226,000 kronor, måtte få i riksstaten för år 1886 upptagas bland de för statsutgifternas bestridande påräkneliga tillgångarne.

Den beräknade bristen, 226,000 kronor, skulle således enligt Kongl. Maj:ts framställning fyllas från de jemlikt Riksdagens medgifvande för postverket i Statskontoret reserverade medlen.»

Då Utskottet nu öfvergår till att yttra sig rörande de grunder, på hvilka Kongl. Maj:ts framställningar angående postverket hvila, anser sig Utskottet, i likhet med hvad förut egt rum, böra följa den uppställning af de särskilda punkterna, som här ofvan meddelats; och kommer Utskottet således att först yttra sig om de stater, i hvilka höjning föreslagits, samt derefter rörande öfriga stater, derest särskilda yttranden om dem skulle befinnas erforderliga.

Beträffande först *aflöningsstaten*, har den föreslagna ökningen af dess slutsumma föranledts deraf, att det ansetts nödigt att förhöja två under denna stat uppförda anslag, nemligen till *aflönande af poststationsföreståndare* och till *aflönande af extra biträden vid postanstalterna*.

Såsom ett gemensamt skäl att höja dessa båda anslag har Kongl. Generalpoststyrelsen anfört, hurusom den betydliga stegring i posttrafiken, hvilken, på sätt i näst förut afgifna statsförslag blifvit ådagalagd, egt rum under åren 1874—1882, äfven sedermera fortgått, hvilket framginge af en jemförelse mellan förhållandena under år 1882 och år 1883, det sista, för hvilket fullständiga uppgifter om postutvexlingen ännu föreläge.

Sålunda hade ökning egt rum:

i summan af postbefordrade försändelser med	5,46	procent,
„ angifna värdet å de i Sverige för postbefordran aflemnade assurerade försändelser	20,8	„
„ det belopp, som å de svenska postanstalterna inbetalts för postanvisningar	9,07	„
„ beloppet af i landet inlösta postförskott	15,36	„

En sådan tillväxt af den egentliga posttrafiken, i förening med den från 1884 års början öppnade postsparbanksrörelsen, måste efter Generalpoststyrelsens uppfattning påkalla ökade arbetskrafter för postanstalterna.

Härtill komme, hvad särskildt beträffade det förra af de två omnämnda anslagen, att den fortsatta utvecklingen af landets kommunikationer och i synnerhet dess jernvägsförbindelser allt jemt kräfde inrättandet af nya poststationer. Antalet af dylika stationer, som vid slutet af år 1881 utgjorde 1,485, hade också under åren 1882 och 1883 måst

ökas med 54 samt under år 1884 med ytterligare 48, så att detsamma vid det föreliggande statsförslagets afgifvande uppgick till 1,587.

I betraktande af nu anförda omständigheter har Generalpoststyrelsen ansett anslaget till aflönande af poststationsföreståndare böra ökas med 15,000 kronor eller till 400,000 kronor.

Beträffande det senare af ofvannämnda båda anslag, har Poststyrelsen tillkännagifvit, att utgifterna å detta anslag under tiden från den 1 Juli 1883 till den 1 Juli 1884 utgjort 353,000 kronor samt att, om förhållandena under 1884 års tredje kvartal lades till grund för en beräkning af de erforderliga utgifterna för ifrågavarande ändamål, dessa kunde antagas skola för år uppgå till omkring 378,000 kronor, hvarjemte Generalpoststyrelsen framhållit, att billigheten likasom postverkets eget intresse syntes fordra, att extra biträden, hvilka en följd af år på ett tillfredsställande sätt tjenstgjort, erhöle en skälig förhöjning i sina arfvodesbelopp, och för den skull hemställt om en förhöjning i sistberörda anslag med 70,000 kronor, hvarigenom detsamma skulle komma att uppgå till 400,000 kronor.

Öfriga anslag under aflöningsstaten har Generalpoststyrelsen ansett kunna bibehållas vid deras nuvarande belopp med undantag endast af anslaget till *ålderstillägg*, i hvilket med hänsyn, å ena sidan, till inträffade förändringar genom dödsfall, afsked och befordringar samt, å den andra, till de nya ålderstillägg, hvilka kunna antagas blifva intjenade till 1886 års början, en ökning befunnits erforderlig med 10,800 kronor, hvarigenom anslaget skulle komma att uppgå till 128,500 kronor.

Vidkommande den ifrågasatta förhöjningen af anslaget till *pensionsstaten*, afser större delen af ökningen att bereda tillfälle till pensionering af 4 postmästare och 1 vaktmästare, hvilka enligt fastställda grunder ega rätt att undfå pension; och torde någon särskild motive-ring för tillstyrkandet af den för nämnda ändamål nödiga anslagsförhöjningen icke erfordras.

Hvad deremot angår de för kaptenen Höggren och matrosen Nilsson ifrågasatta pensionerna, har Utskottet ansett en utförlig framställning af hvad härutinnan anförts vara erforderlig; och har Utskottet under behandlingen af denna del af Kongl. Maj:ts framställning rörande postverket tillika förehaft en af Herr Friherre R. *Klinckowström* i Första Kammaren väckt motion (N:o 9), så vidt denna motion afser nu förevarande anslagstitel. I denna motion yrkas, att den för kaptenen Höggren beviljade pension endast må bestämmas till 2,500 kronor, och såsom skäl för denna nedsättning af det af Kongl. Maj:t föreslagna beloppet anför motionären, bland annat, att flottans officerare inom med

kaptenen Höggren jemförlig grad och tjenstgöring vid inträde i pensions-åldern endast erhålla lägre belopp i pension.

Kongl. Maj:ts framställning om beviljande af ifrågavarande pensioner har föranledts af vederbörandes derom gjorda ansökningar samt Poststyrelsens hemställan i ämnet; och är i statsrådsprotokollet (sid. 8 och 9) härom meddeladt följande:

att kaptenen *Höggren*, som är född den 27 Oktober 1832 och sedan November 1858 varit i postverkets tjenst såsom befälhafvare efter hvart annat å ångfartygen *Polhem* och *Sofia* samt derunder hufvudsakligen haft sig anförtrodt att ombesörja vinterpostföringen mellan Gotland och fastlandet, till stöd för sin omförmälda ansökning anfört, att det oftast hårda och för helsan ansträngande arbete, som varit förenadt med berörda tjenstgöring, och tyngden af det ansvar för menniskolif, fartyg och egendom, som dervid hvilat på Höggren, i förening med tilltagande ålder verkat, att han icke längre kände sig ega krafter att, så som tillbörligt vore och han sjelf önskade, sköta sin befattning i postverkets tjenst; utvisande ett ansökningen bifogadt läkarebetyg, att Höggren sedan tre år tillbaka lider af kronisk mag- och tarmkatarr samt irritation af nervsystemet, hvilka åkommor jemte på senare tider tillkommen andtäppa, enligt betygsgifvarens antagande, mer eller mindre direkt sammanhånga med sjötjenstgöringen under vintern.

Vitsordande det oförtrutna nit, hvarmed Höggren utfört det i hög grad ansträngande, för helsa och kroppskrafter menliga samt understundom med verklig lifsfara förenade, maktpåliggande värf, som varit honom anförtrodt, har Generalpoststyrelsen varmt förordat, att pension måtte Höggren beredas; och har styrelsen, i betraktande deraf att befälhafvaren å ångfartyget *Sofia*, hvilken af styrelsen antages för ett år i sänder, räknadt från den 1 Juli, under vilkor att, om uppsägning icke å någondera sidan eger rum en månad före årets utgång, tjensteaftalet anses förlängdt för följande tjensteår, åtnjuter dels fast aflöning med 4,320 kronor för år, dels tjenstgöringspenningar, kaplake och fri kost under den inmönstrade tiden, hvilka senare förmåner, med ledning af förhållandena under de fem åren 1879—1883, beräknats i värde motsvara 1,322 kronor, så att hela aflöningen kunde för år uppskattas till 5,642 kronor, ansett pensionen för Höggren skäligen böra bestämmas till 4,000 kronor, att utgå från och med månaden näst efter den, hvarunder Höggren erhåller entledigande från sin omförmälda befälhafvarebefattning.

Vidare meddelas, att matrosen *Johan Fredrik Nilsson*, hvilken är född den 23 Maj 1821 och alltifrån 1859 haft anställning såsom matros dels å »*Polhem*» dels å »*Sofia*», lider, enligt läkares intyg, af en kronisk

muskel- och ledgångsrheumatism, den han antages hafva ådragit sig under tjänstgöringen å ångfartyget Sofia och som, derest denna tjänstgöring kommer att fortsättas, enligt läkarens utsago, i en icke aflägsen framtid torde göra honom otjänstbar. Med vitsordande af den villighet och pligttrohet, Nilsson städse ådagalagt i tjensten, har kaptenen Höggren förordat Nilsson till den begärda pensionens erhållande, i hvilket förord äfven postverkets biträde i frågor rörande sjöpostföringen, marindirektören J. L. Frykholm, i ärendet hörd, instämt under framhållande, hurusom tilltagande ålder och 25 års vintertjänst i Östersjön småningom nedsatt Nilssons tjänstbarhet, så att han, som egnat sin mannaålders bästa dagar åt postverkets tjänst, numera icke längre, den bästa vilja till trots, förmådde nöjaktigt fylla en plats såsom matros å postångfartyget Sofia.

Åberopande hvad sålunda i fråga om Nilsson förekommit, har Generalpoststyrelsen hemställt, att Nilsson, hvilken, i likhet med öfrige matroser å nämnda fartyg, icke haft årsanställning, men år efter år antagits för den inmönstrade tiden, och hvars aflöningsförmåner i medeltal för de fem sista vinterexpeditionerna kunde beräknas hafva uppgått till 498 kronor, måtte uppföras å postverkets pensionsstat till åtnjutande från och med år 1886 af ett årligt understöd af 400 kronor.

Vid frågans föredragning i Statsrådet yttrade föredragande Departementschefen, att mot de föreslagna pensionerna för kaptenen Höggren och matrosen Nilsson visserligen skulle kunna erinras, att hvarken den ene eller andre af dem innehade sådan anställning, att lagligt hinder kunde anses förefinnas att, när postverkets intresse det påkallade, entlediga dem från deras befattningar; men att å andra sidan billigheten torde fordra, att, då Höggren och Nilsson under en lång följd af år varit använda i postverkets tjänst samt i ett synnerligen ansvarsfullt, mödosamt och för helsan menligt värf, staten icke undandroge sig att, då krafterna icke längre stode dem bi, så att de lämpligen kunde vid sina befattningar bibehållas, bereda dem skäligt understöd för deras återstående lifstid.

Vid pröfningen af denna framställning har Utskottet visserligen föranlåtits att, med hänsyn till hvad till stöd för de begärda pensionerna anförts, erkänna, att billigheten synes fordra att staten åtminstone i någon mån tillmötesgår framställningen om pensioner åt dem, men det har syntts Utskottet tvifvelaktigt, huru vida giltiga skäl förefinnas att bestämma det ena af pensionsbeloppen så högt, som af Kongl. Maj:t äskats.

Mot beloppet af den för matrosen Nilsson begärda pensionen har Utskottet funnit sig icke böra framställa någon erinran, men i fråga

om kaptenen Höggren har Utskottet ansett en nedsättning böra ske. Utan att ingå i bedömande af de skäl ofvan omförmälde motionär anført för den föreslagna pensionens nedsättande, har Utskottet trott en sådan nedsättning ur flere andra synpunkter vara befogad. Om nemligen i betraktande tages, att kaptenen Höggren icke ännu på flera år uppnår den ålder, då rättighet till pension för statens embets- och tjenstemän plägar inträda, samt att de åkommor, han må hafva ådragit sig under sin sjötjenstgöring, icke, så vidt handlingarne utvisa, äro af sådan beskaffenhet, att kaptenen Höggren sättes ur stånd att, fastän hans nuvarande tjenstgöring i postverkets tjenst måste upphöra, på annat sätt i någon mån bereda sig medel till sin bergning, så torde genom pensionsbeloppets bestämmande till 2,500 kronor billighetens fordringar med afseende på kaptenen Höggrens pensionering blifva fullt tillgodosedda. På grund af hvad sålunda blifvit anfördt anser Utskottet pensionen böra bestämmas till nämnda belopp; och kommer, derest hvad Utskottet tillstyrkt vinner Riksdagens bifall, anslaget till pensionsstaten endast att ökas med 8,675 kronor i stället för med äskade 10,175 kronor.

Vidkommande de ifrågasatta höjningarna å vissa anslag, som äro upptagna under titeln *omkostnadsstaten*, så har Utskottet icke ansett de härutinnan framställda förslagen erfordra annan motivering än att, på sätt föredragande Departementschefen ock antydt, (sid. 11 i protokollet) dessa anslagsförhöjningar i allt väsentligt äro en naturlig följd af posttrafikens fortsatta stegring. Den största af ifrågavarande förhöjningar faller på anslaget till *traktamenten för vaktbetjente* och föranledes närmast af behofvet att anordna brefbäring å nya platser eller utveckla denna gren af postverkets verksamhet å platser, der den redan är anordnad. Utskottet, som antager, att all omsorg kommer att användas för att kostnaderna för lokalbrefbäringen må kunna så begränsas, att inkomsterna förslå för betäckande af utgifterna för ändamålet, har icke velat mot förslaget att höja detta anslag framställa någon erinran, ehuru kostnaderna för denna detalj af postverksamheten synts märkbart tillväxa.

Slutligen förekommer en ökning under titeln *afkortningar och restitutioner*, hvilken ökning föranledts deraf, att utgifterna under denna titel uppgått i medeltal för hvarterdera af åren den 1 Juli 1881 till den 1 Juli 1884 till 39,000 kronor, medan anslaget nu allenast utgör 28,055 kronor. Den af Kongl. Maj:t äskade förhöjningen uppgår till 10,715 kronor, eller 550 kronor mer än Poststyrelsen begärt. Denna summa har tillagts, på det en jämn slutsumma för samtliga anslags-titlar måtte bibehållas.

Med ofvan nämnda undantag i fråga om kaptenen Höggrens pension har Utskottet icke haft något att erinra beträffande de delar af Kongl. Maj:ts framställning, som nu blifvit omförmälda; och hvad angår de *minskningar* i nu gällande stater, som blifvit föreslagna, så äro skälen till desamma redan antydda i den tabell öfver samtliga anslagsminskningar, som är här ofvan intagen, hvadan Utskottet icke nu finner sig behöfva närmare redogöra för eller angifva sagda skäl.

Till behandling återstår nu allenast sista delen af Kongl. Maj:ts framställning, nemligen i fråga om det sätt, hvarpå postverkets anslag skulle utgå. Kongl. Maj:t har föreslagit, att anslaget skulle utgå dels direkt af postverkets uppbörd för år 1886 och dels, i den mån denna icke blefve för ändamålet tillräcklig, af postverkets reserverade, hos Statskontoret inestående medel. I sammanhang härmed har Utskottet funnit sig böra i Riksdagens minne återkalla, huru dessa reserverade medel, hvilka nu uppgå till betydligt belopp, tillkommit.

I sådant hänseende får Utskottet till en början erinra, huru som Kongl. Maj:t vid 1882 års riksdag föreslog, att Riksdagen måtte medgifva att, sedan återstoden, 150,000 kronor, af de under åren 1875—1878 postverket försträckta medel återlevererats till Statskontoret, blifvande öfverskott å postmedlen, i den mån desamma ej erfordrades till kassaförlag för postverket, finge, förvaltade af Statskontoret, i öfverensstämmelse med de grunder Kongl. Maj:t funne skäligt föreskrifva, tills vidare enligt Kongl. Maj:ts bestämmande användas ensamt för postverkets egna ändamål.

Med anledning af denna Kongl. Maj:ts framställning medgaf Riksdagen, som ansåg ett beslut att för en längre framtid afse möjligen uppkommande öfverskott uteslutande för postverkets räkning utan hänsyn till det bidrag, som postverket med stigande inkomster torde kunna till statsverket aflemna, icke vara påkalladt, att de öfverskott, som *för tiden intill 1883 års utgång* kunde å postmedlen uppstå, finge — i den mån desamma ej erfordrades till kassaförlag för postverket — förvaltade af Statskontoret i öfverensstämmelse med de grunder, Kongl. Maj:t kunde finna skäligt föreskrifva, enligt Kongl. Maj:ts bestämmande användas ensamt för postverkets egna ändamål.

Vid 1883 års riksdag begärde Kongl. Maj:t Riksdagens medgifvande dertill, att jemväl de öfverskott, som år 1884 kunde å postmedlen uppkomma, måtte — i den mån de ej erfordrades till kassaförlag åt postverket — förvaltade på enahanda sätt som öfverskottsmedlen för åren 1882 och 1883, enligt Kongl. Maj:ts bestämmande få användas ensamt för postverkets egna ändamål.

Med anledning af denna framställning yttrade Riksdagen i dess den 13 Juni 1883 aflåtna skrifvelse N:o 57 punkt 3:o att, utan att inlåta sig på frågan om den framställning angående nedsättning af det inrikes brefportot, som, enligt hvad föredragande Departementschefen i Statsrådet antydt, kunde komma att inom kort till Riksdagen göras, Riksdagen, med afseende å vigten deraf att icke genom att redan för år 1884 taga någon del af postverkets öfverskottsmedel i anspråk för statsverkets räkning, försvåra till äfventyrs behöfliga förbättringar, bifallit Kongl. Maj:ts berörda framställning.

På grund af hvad sålunda beslutits hafva afsättningar till postverkets fond från och med år 1882 egt rum, enligt hvad följande från Statskontoret meddelade uppgift utvisar:

Postverkets reserverade medel.

	Leverering från Postverket.	Intressemedel.	Vinst å utlottad obligation.	Summa.	Behållning vid årets slut.
År 1882	750,000	— — —	— — —	750,000	750,000
„ 1883	625,000	45,540 ⁹⁴	— — —	670,540 ⁹⁴	1,420,540 ⁹⁴
„ 1884	625,000	76,598 ²⁵	60	701,658 ²⁵	2,122,199 ¹⁹
„ 1885	150,000	— — —	— — —	— — —	150,000
				Summa kronor	2,272,199 ¹⁹

Det under år 1885 levererade beloppet utgör återstående behållning för år 1884, hvadan denna behållning således för närvarande uppgår till 2,272,199 kronor 19 öre.

Då nu det hufvudsakliga syftet med bildandet af denna betydliga fond varit att bereda möjlighet till nedsättning af det inrikes brefportot, och något tvifvel icke synes kunna ega rum derom, att fondens stora belopp är mer än tillräckligt att betäcka den brist i postverkets tillgångar, som kunde komma att för ett eller annat år uppstå, och hvilken brist postverket beräknat för år 1885 till 303,000 kronor och för år 1886 till 226,000 kronor, har det syntts Utskottet vara dess pligt att taga i öfvervägande om icke tiden kan anses vara inne att icke vidare fortgå på den beträdda vägen, genom att fortfarande öka den samlade fondens belopp.

I de flesta europeiska länder erhåller statskassan icke ringa tillskott af postmedlen, och har Utskottet i detta hänseende ansett sig böra, enligt de statistiska uppgifter, som den internationella postbyrån i Bern årligen meddelar, upplysa, att dessa inkomster under år 1883 utgjort:

i Storbritannien	65 mill. francs,
» Tyskland	29 » »
» Frankrike	19 » »
» Österrike-Ungern	14 » »
» Förenta staterna	11 » »
» Spanien	8 » »
» Italien	5 » »
» Holland	3 » »
» Rumänien	1 » »
» Schweiz	1 » »

Denna redogörelse gifver vid handen, att statskassan i de flesta länder, äfven sådana som med afseende på folkmängd och andra förhållanden kunna jämföras med vårt, erhålla icke obetydliga inkomster af sina postverk, och med hänsyn till de stora summor, som på endast några få år kunnat samlas af det svenska postverket, änskönt utgifter för dess tidsenliga utveckling samtidigt icke sparats, har det syntts Utskottet, att det icke skulle vara med god hushållning öfverensstämmande att låta de nuvarande förhållandena i afseende på postverkets öfverskottsmedel fortfara; och Utskottet anser så mycket större fog förefinnas för vidtagande af en ändring i syfte att bereda statsverket någon inkomst af postmedlen, som det bidrag, statsverket i form af postafgifter lemnat och lemnar postverket, måste anses utgöra en af detta verks betydliga inkomstkällor. Så t. ex. utbetalades för år 1884 af Kongl. Maj:ts Befallningshafvande i länen i postafgifter sammanlagdt 250,522 kronor 31 öre och af eller för embetsverk i Stockholm 95,847 kronor 32 öre, tillsammans 346,369 kronor 63 öre, den största inkomstsomma som på en hand torde komma postverket till godo.

För att styrka rättigheten af denna uppfattning får Utskottet meddela några sifferuppgifter, som lemna en öfversigt af den fortgående tillväxten i postverkets uppbörd och behållningar under de senare åren. Enligt hvad Generalpoststyrelsens berättelse om postverkets förvaltning under år 1883 gifver vid handen, ställa sig postverkets inkomster och omkostnader på följande sätt under nedannämnda år:

	Trafikinkomster	Driftkostnader	Behållning
år 1879	kronor 4,651,374: —	kronor 4,546,686: —	kronor 104,688: —
„ 1880	„ 5,132,211: —	„ 4,463,283: —	„ 668,928: —
„ 1881	„ 5,426,820: —	„ 4,623,650: —	„ 803,170: —
„ 1882	„ 5,657,969: —	„ 4,797,164: —	„ 860,805: —
„ 1883	„ 5,916,240: —	„ 5,174,711: —	„ 741,529: —

Med hänsyn till dessa båda förhållanden — å ena sidan postverkets anseliga behållningar, som nu icke i någon mån komma statsverket till godo, och å andra sidan de ej obetydliga inkomster, som af statsverket genom postafgifter beredas postverket — har det syntts Utskottet, att talande skäl förefinnas för att af postverkets behållningar bereda statsverket någon inkomst. För denna sin åsigt har Utskottet äfven funnit stöd i det yttrande, Statsrådet och chefen för Finansdepartementet afgifvit till statsrådsprotokollet den 31 December 1883 vid föredragning af förslaget om nedsättning i det inrikes brefportot. Statsrådet anförde dervid, bland annat, att under vissa närmare angifna förhållanden den i allmänhet vunna erfarenheten om nedsatta trafikavgifternas förmåga att framkalla ökad trafik syntes gifva stöd för det antagande, att den föreslagna portonedsättningen skulle föranleda ökad korrespondens och dymedelst främja en tillväxt i postuppbörden, som i en snar framtid komme att lemna tillfälle att här, såsom i flere andra länder, låta bidrag från postverket ingå i budgeten såsom en inkomst att disponeras för statens allmänna behof.

Utskottet, som icke kan vidtaga en sådan utredning af frågan i hela dess vidd, som kunde göra det för Utskottet möjligt att nu föreslå något visst belopp, hvarmed postverket borde bidraga till statsverkets inkomster, har likväl trott att i syfte att bereda statsverket en sådan inkomst redan under nästkommande år, en framställning redan nu kan och bör göras. Då bristen i postverkets inkomster för år 1886 beräknats till 226,000 kronor, synes detta belopp, i öfverensstämmelse med den i Statskontoret samlade fondens ändamål, böra i sin helhet från nämnda fond utgå. Om till denna summa lägges beloppet af den brist i postverkets inkomster, som blifvit beräknad att uppkomma för innevarande år eller 303,000 kronor, så skulle af de reserverade medlen ändock återstå en summa af 1,744,699 kronor 19 öre, hvilken synes vara fullt tillräcklig att dermed möta tilläfsventyrs uppkommande större behof af tillskott för postverket. Om, sedan den nu beräknade bristen för år 1886 blifvit betäckt, postverkets uppbörd för samma år skulle komma att öfverstiga det beräknade beloppet af 5,470,000 kronor, synes detta öfverskott böra komma statsverket till godo; och torde, om Riks-

dagen godkänner dessa Utskottets förslag, i sammanhang härmed böra göras framställning hos Kongl. Maj:t, att Kongl. Maj:t ville låta utreda och till nästa Riksdag aflåta förslag till bestämmande af det belopp, som under då förestående statsregleringsperiod kan böra af postverket till Statskontoret för statsverkets räkning levereras.

På grund af hvad sålunda anförts hemställer Utskottet,

A) att Riksdagen må, med godkännande af hvad Kongl. Maj:t föreslagit rörande postverkets nedan-nämnda stater för år 1886 höja

aflöningsstaten med	kronor	95,800: —
omkostnadsstaten med	„	76,500: —
afkortningar och restitutio-		
ner med	„	10,715: —

men minska följande stater, nemligen:

öfvergångs- och aflöningssta-		
terna med	kronor	40: —
oförutsedda utgifter	„	200: —

B) att Riksdagen må bevilja:

a) Kaptenen G. A. Höggren en pension å postverkets stat af 2,500 kronor, att utgå från och med månaden näst efter den, då afsked från postverkets tjänst varder honom beviljad;

b) matrosen J. F. Nilsson en pension å postverkets stat af 400 kronor, att utgå från och med år 1886; och

c) under förutsättning af bifall till hvad i moment a) och b) af denna punkt föreslagits för beredande af nämnda båda pensioner samt öfriga af Kongl. Maj:t äskade pensioner å postverkets stat och med iakttagande af den minskning i det nuvarande anslaget till pensionsstaten å 74,765 kronor, som föranledes af inträffad afgang af pensionärer, bestämma anslaget till pensionsstaten för år 1886 till 73,490 kronor;

C) att Riksdagen, under förutsättning af bifall till hvad i punkterna A) och B) föreslagits, må bestämma postverkets anslag för år 1886, förslagsvis beräknadt till 5,694,500 kronor, att utgå *dels* direkt af postverkets inkomster för samma år med 5,470,000 kronor, utgörande det belopp, hvartill dessa inkomster beräknats, och *dels* af postverkets reserverade, hos

Statskontoret innestående medel med det belopp af 224,500 kronor, som motsvarar den beräknade bristen för år 1886, samt hvad derutöfver för utgifternas betäckande möjligen kan erfordras;

D) att Riksdagen må besluta att, derest postverkets inkomster för år 1886 skulle öferskjuta det beräknade och enligt näst föregående moment anvisade beloppet af 5,470,000 kronor, öferskottet skall till Statskontoret för statsverkets räkning levereras; samt

E) att Riksdagen må hos Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t vid framläggandet för nästa Riksdag af förslag rörande postverkets stater för år 1887 tillika ville låta utreda och hos Riksdagen föreslå, med hvilket belopp postverket bör bidra till statsverkets inkomster under nämnda år.

Telegrafverket.

3:o) Under denna anslagstitel har Kongl. Maj:t föreslagit, att Riksdagen dels såsom reservationsanlag, att af telegrafmedlen direkt utgå, för år 1886 åt telegrafverket måtte anvisa enahanda belopp, 1,330,000 kronor, hvartill inkomsterna af berörda medel blifvit beräknade, dels ock antaga de af Kongl. Maj:t för år 1885 fastställda utgifts-stater för verket såsom gällande äfven för år 1886, med rätt för Kongl. Maj:t att ej mindre deri göra de jemkningar, som kunna finnas af behovet påkallade, än äfven för telegrafverkets tidsenliga utveckling och förbättring använda det öferskott, som kunde å inkomsterna uppstå.

*Ang. anslag
till telegraf-
verket.*
[3.]

Enligt hvad af statsrådsprotokollet (sid. 14) inhemtas, äro de för år 1885 fastställda staterna följande:

aflöningsstat	kronor 937,000: —
öfvergångsaflöningsstat	„ 11,700: —
pensions- och understödsstater	„ 84,947: —
underhållsstat	„ 258,128: —
	tillsammans kronor 1,291,775: —

Utskottet får under förutsättning att inkomsttiteln »telegrafmedel» varder beräknad till 1,330,000 kronor hemställa,

att Riksdagen må bifalla hvad Kongl. Maj:t under förevarande anslagstitel äskat och föreslagit.

Tullverket.

*Ang. anslag
till tullverket.*

[4.]

4:o) Kongl. Maj:t har föreslagit, att Riksdagen, med godkännande af ej mindre hvad som enligt statsrådsprotokollet för den 12 sistlidne Januari föreslagits beträffande ålderstillägg åt vissa vid kustbevakningen anställda personer, än äfven de enligt samma protokoll förordade ändringar i öfvergångsafföning-, indragnings- och omkostnadsstaterna, måtte bestämma anslaget för tullverket till ett mot staternas slutsumma svarande belopp af 2,468,000 kronor, att såsom förslagsanslag utgå direkt af tullmedlen, hvarvid uppkomme en minskning i anslagets slutsumma af 4,500 kronor.

Af ofvanberörda statsrådsprotokoll inhemtas att af de i staten upptagne 34 kustsergeanter åtnjuta 6 i ålderstillägg allenast 300 kronor, medan de öfrige 28 hafva rätt till ålderstillägg å 500 kronor. Vidare meddelas i samma protokoll att en liknande oregelbundenhet egde rum inom kustvaktsgraden, ty af statens 57 kustvakter till sjös och 75 kustvakter till häst eller fot åtnjöte 5 kustvakter till sjös och 1 kustvakt till häst eller fot allenast 150 kronors ålderstillägg, medan alla de öfrige hade rätt till ålderstillägg å 300 kronor. Dessa ojemnheter vore föranledda deraf, att vid fastställande af aflöningsstaten år 1875 kustsergeanterna och kustvakterna å vissa orter, nemligen der dessa tjänstemän ej förut åtnjutit den förmån af ålderstillägg, som tillkom deras vederlikar å andra orter, ansågos kunna åtnöjas med ett mindre ålderstillägg än de sistnämnde. Generaltullstyrelsen har nu ansett denna ojemnheter dess mindre böra bibehållas, som i afseende å tjänstgöringens art och trägenhet den skilnad mellan olika orter, som tidigare egt rum, numera icke förefunnes. Utom att en billig hänsyn till tjänsteinnehafvarens anspråk att för lika arbete åtnjuta lika godtgörelse påkallade likställighet dem emellan jemväl i afseende å ålderstillägg, talade därför dessutom den omständighet, att det olika ålderstillägget stundom orsakade svårighet att förflytta en tjänsteinnehafvare från en ort till en annan, der han lämpligare och till större gagn för tullverket kunde användas. Då dessutom den ifrågavarande jemkningen icke föranledde den ringaste förhöjning i aflöningsstaten, och den obetydliga förhöjningen af några få ålderstillägg, af hvilka för öfrigt endast en del för närvarande utginge, så mycket mindre kunde föranleda någon rubbning i anslaget till ålderstillägg, som å detta anslag under de senare åren i medeltal besparats omkring 14,000 kronor, har Styrelsen hemställt, att Kongl.

Maj:t måtte föreslå Riksdagen, att ålderstilläggen för samtliga i staten upptagne 34 kustsergeanter måtte bestämmas till 500 kronor, att utgå med ena hälften efter fem och med andra hälften efter tio års tjänstgöring i graden, och att samtliga kustvakter måtte erhålla lika ålders-tillägg af 300 kronor, att utgå i nyssnämnda ordning.

Då detta Styrelsens förslag innebure ett afhjelpande icke allenast af en oregelbundenhet, utan af en verklig orättvisa i de nuvarande aflöningsförhållandena, fann föredragande Departementschefen sig böra till detsamma förorda bifall.

Vidkommande öfriga föreslagna ändringar inhemtas af statsrådsprotokollet, att *öfvergångsaflöningsstaten*, som för år 1885 upptagits till 35,910 kronor, enligt hvad Generaltullstyrelsen anmält, genom afgang af derå uppförda personer minskats med 2,650 kronor eller till 33,260 kronor; samt att å *indragningsstaten*, som för år 1885 slutade å 50,335 kronor, enligt samma Styrelses anmälan en minskning uppkommit å 2,200 kronor, i följd hvaraf statens slutsumma för år 1886 uppginge till 48,135 kronor.

I öfriga stater har Generaltullstyrelsen ej ifrågasatt någon förändring; och hemstälde af sådan anledning föredragande Departementschefen, att dessa stater likasom öfvergångsaflönings- och indragningsstaterna måtte uppföras till de af Styrelsen föreslagna belopp, endast med iakttagande att det å omkostnadsstaten uppförda anslaget till diverse utgifter borde för jemnande af staternas slutsumma höjas med 350 kronor, eller från 14,405 kronor till 14,755 kronor, hvarigenom omkostnadsstaten komme att uppgå till 212,105 kronor. Härigenom komme tullverkets stater för år 1886 att utvisa följande slutsummor:

aflöningsstaten	kronor 1,695,700: —
öfvergångsaflöningsstaten..... ..	„ 33,260: —
ålderstilläggsstaten	„ 250,000: —
indragningsstaten	„ 48,135: —
pensionsstaten för afskedade tjänstemän och be- tjente	„ 197,000: —
pensionsstaten för affidne tjänstemäns och be- tjentes i fattigdom efterlemnade enkör och barn	„ 31,800: —
omkostnadsstaten	„ 212,105: —
	<hr/>
	Summa kronor 2,468,000: —

Utskottet hemställer,

att Kongl. Maj:s förevarande framställning må af Riksdagen bifallas.

Ang. vissa
betjentes vid
tullverket rätt
att beräkna
ålderstillägg.
[4.]

5:o) Under anslagstiteln »tullverket» har Kongl. Maj:t vidare föreslagit, att Riksdagen måtte förklara öfveruppsyningsman, som befordrades till tjänsteman i första åldertilläggsgraden, berättigad att, så vida ålderstillägget vid den nya tjänsten ej vore högre än vid den, förut innehafda öfveruppsyningsmannabefattningen, i fråga om åtnjutande af ålderstillägg räkna sig till godo den tid, han innehåft nämnda befattning.

I statsrådsprotokollet meddelas i fråga om skälen till denna framställning, att, sedan med anledning deraf att, enligt den vid 1875 års riksdag antagna aflöningsnormalstat för lokalförvaltningarne samt kust- och gränsbevakningen inom tullverket, samtliga dervid anstälde embets- och tjänstemän samt öfver- och underbetjente erhållit ålderstillägg, att med bestämda belopp för hvarje tjänst utgå med ena hälften efter fem och med andra hälften efter tio års tjänstetid inom *graden*, fråga uppstått om bestämmande af de grader, till hvilka de särskilda tjänstebefattningarne borde hänföras, Kongl. Maj:t genom nådigt bref den 1 Februari 1878 indelat de vid lokalförvaltningarne anstälde tjänstemän och betjente på följande sätt:

a) tjänstemän, hvilka åter indelades i tre grader, af hvilka den första eller lägsta omfattade kontrollörer med lön af 1,800 kronor, bevakningskontrollören i Karlstads tullkammaredistrikt, kammarskrifvare och tullinspektorer, och

b) öfver- och underbetjente, som vidare indelades i fyra grader, af hvilka den fjärde eller högsta graden omfattade, bland andre, öfveruppsyningsmän.

Vidare meddelas, att Generaltullstyrelsen i dess i förevarande ämne till Kongl. Maj:t den 6 November 1884 aflåtna skrifvelse anført, att de i stapelstäderna utom Stockholm och Göteborg anstälde öfveruppsyningsmän hade att bland annat verkställa packhusbehandling af inkommande gods och afgifva attester deröfver, en tjänstgöring likartad med den, som i Stockholm och Göteborg verkställdes af vissa kammarskrifvare. Öfveruppsyningsmännen i sistnämnda städer hade ej heller tjänstgöring af mindre betydelse än kammarskrifvarnes. Aflöningsstaten upptog ock lika aflöningsförmåner för kammarskrifvare och öfveruppsyningsmän på det sätt, att två sinsemellan lika lönekategorier voro för desse tjänsteinnehafvare fastställda. Väl fordrades för befordran till kammarskrifvare mogenhetsexamen, hvilket åter icke vore stadgad för befordran till öfveruppsyningsmannabefattning, men på senare tider hade Generaltullstyrelsen vid tillsättande af öfveruppsyningsmän i stapelstäder nästan utan undantag gifvit företräde åt dem, hvilka aflagt mogenhetsexamen. Ehuru Styrelsen icke funne

lämpligt, att öfveruppsyningsmännen, vare sig alla eller blott de i stapelstäderna, uppflyttades i tjänstemannaklassen, hvarigenom kompetensen för öfveruppsyningsmannatjänsterna skulle skärpas, hvilket i vissa fall kunde vara till men vid en dylik tjänsts tillsättande, ansåge styrelsen dock befattningarnes likställighet med kammarskrifvare-tjänsterna så väl till tjänstgöringens vigt som aflönings storlek innebära giltiga skäl för beviljande af den ifrågasatta förmånen, hvars medgifvande skulle betydligt underlätta befordran från öfveruppsyningsmannagraden till den lägsta tjänstemannagraden. Såsom vilkor borde emellertid stadgas, att ålderstillägget vid den nya befattningen ej finge vara högre än vid den förra. Då af öfveruppsyningsmän och kammarskrifvare vissa åtnjöte 1,000 kronor och andra 600 kronor samt alla öfrige till lägsta graden hörande tjänstemän blott 600 kronor i ålderstillägg, komme detta vilkor att ega betydelse, då innehafvaren af en öfveruppsyningsmannabefattning med det lägre ålderstillägget befordrades till kammarskrifvaretjänst med högre ålderstillägg.

Generaltullstyrelsen föreslog därför, att *öfveruppsyningsman, som befordrades till tjänsteman i första ålderstilläggsgraden, måtte, så vida ålderstillägget vid den nya tjänsten ej vore högre än vid den förut innehafda öfveruppsyningsmannabefattningen, i fråga om åtnjutande af ålderstillägg räkna sig till godo den tid, han innehaft nämnda befattning.*

Vid föredragning inför Kongl. Maj:t af denna Generaltullstyrelsens hemställan yttrade departementschefen:

»På sätt Generaltullstyrelsen erinrat, eger i aflöningsförmåner likställighet rum mellan kammarskrifvare och öfveruppsyningsmän, så att en del af dem har i lön 1,500, i tjänstgöringspenningar 500 och i ålderstillägg 1,000 kronor, medan för andra de respektiva beloppen utgöra 1,500, 300 och 600 kronor. I arten af deras göromål och i fråga om tjänsternas vigt och det med dem förbundna ansvar är i en mängd fall ej heller någon väsentlig skilnad, och på vissa orter är till och med öfveruppsyningsmannaplatsen mera ausvarsfull än en del kammarskrifvare-tjänster. Styrelsens framställning måste därför anses synnerligen väl befogad. Då emellertid Riksdagen såsom vilkor för ålderstillägg föreskrifvit endast viss tjänstetid i *graden*, men öfverlåtit åt Eders Kongl. Maj:t att bestämma gradfördelningen, skulle det kunna synas, som den gjorda framställningen kunde utan Riksdagens hörande bifallas, men å andra sidan förekommer, att tullverkets aflöningsstat, sådan den är af Riksdagen fastställd, fördelar personalen i två bestämdt skilda klasser, *tjänstemän* samt *öfver-och underbetjente*, till hvilken senare klass staten hänför öfveruppsyningsmän och dit styrelsen anser

dem fortfarande böra räknas för att icke kompetensfordringarna ovilkorligen må behöfva stegras. Denna i staten gjorda klassifikation har äfven af Eders Kongl. Maj:t iakttagits vid den gradindelning, som enligt nådigt beslut den 1 Februari 1878 bestämts med afseende å rätt till ålderstillägg, så att tjänstemännen äro för sig indelade i grader samt för öfver- och underbetjente finnes en särskild gradindelning. Då nu fråga väckts, att en tjänsteinnehafvare i tullbetjentklassen skulle få räkna sin tjänstetid såsom sådan sig till godo för vinnande af ålderstillägg efter befordran till befattning såsom tjänsteman, lärar följdrigtigheten fordra, att Riksdagens medgifvande dertill äskas, och jag hemställer derföre, att Eders Kongl. Maj:t måtte föreslå Riksdagen att lemna ett så beskaffadt förklarande, som Generaltullstyrelsen ifrågasatt.»

Utskottet, som funnit hvad Kongl. Maj:t, i öfverensstämmelse med Generaltullstyrelsens framställning, föreslagit hvilat på fullt giltiga skäl, får derför hemställa,

att Kongl. Majts förevarande framställning må af Riksdagen bifallas.

Skogsväsendet.

Ang. anslag
till skogsväsendet.
[5.]

6:o) Kongl. Maj:t har under denna anslagstitel föreslagit att Riksdagen måtte, med uteslutande ur staten af det nu uppförda anslaget till inrättande af flottleder i Norrbottens län, 23,000 kronor,

dels godkänna den af Domänstyrelsen föreslagna, i statsrådsprotokollet för den 12 sistlidne Januari omförmälda stat för Ombergs skogsskola samt för tillämpning af densamma under år 1886 höja anslaget till statens skogsskolor med 850 kronor eller till 23,650 kronor,

dels medgifva, att af anslaget till kronoskogarnes förvaltning och befrämjandet af skogsväsendet i allmänhet finge från och med år 1886 till lektorn i naturvetenskap vid skogsinstitutet August Emil Holmgren, så länge han bestrede denna befattning, årligen anvisas en personel löneförbättring af 1,000 kronor,

dels ock höja sistnämnda anslag med 150 kronor till 214,050 kronor, så att anslaget till skogsväsendet skulle erhålla denna uppställning:

bestämdt anslag:

för skogsstaten	kronor	404,400: —	
„ statens skogsskolor	„	23,650: —	kronor 428,050: —
			Transport kronor 428,050: —

Transport kronor 428,050: —

reservationsanslag:

till skogsinstitutet.....	kronor	21,300: —	
„ enskilda skogsundervisningen	„	8,600: —	
„ kronoskogarnes förvaltning och befrämjande af skogsväsendet i allmänhet	„	214,050: —	kronor 243,950: —
			<u>Summa kronor 672,000: —</u>

hvarigenom det nu utgående anslaget till skogsväsendet skulle minskas med 22,000 kronor.

För skogsväsendet är i nu gällande ordinarie stat uppfördt: dels *bestämdt anslag:*

för skogsstaten	kronor	404,400: —	
„ statens skogsskolor	„	22,800: —	427,200: —

dels *reservationsanslag:*

till inrättande af flottleder i Norrbottens län	kronor	23,000: —	
„ skogsinstitutet	„	21,300: —	
„ enskilda skogsundervisningen	„	8,600: —	
„ kronoskogarnes förvaltning och befrämjande af skogsväsendet i allmänhet	„	213,900: —	266,800: —
			<u>Summa kronor 694,000: —.</u>

I memorial den 30 sistlidne Oktober angående anslagsbehovet för skogsväsendet år 1886 samt i ett särskildt, samma dag afgifvet förslag till ny organisation och utgiftsstat för skogsstaten har, enligt hvad i statsrådsprotokollet meddelas, Domänstyrelsen föreslagit en förhöjning af *det bestämda anslaget för skogsstaten* till 531,405 kronor. Att en förändrad organisation af skogsstaten och i sammanhang dermed en tidsenlig lönereglering för densamma må åstadkommas, har länge med rätta erkänts vara en angelägenhet af största vikt, och tillfredsställande vore derföre, att ett med synnerlig omsorg utarbetadt fullständigt förslag till frågans lösning nu blifvit af det nybildade centralverket inom denna förvaltningsgren framlagd. Emellertid mötte ett bestämdt hinder för, att detta förslag skulle kunna underställas redan innevarande Riksdags pröfning. Det hade nemligen icke varit

Domänstyrelsens afsigt, att de förökade kostnaderna för skogsstatens aflöning skulle innefatta en lika stor utgiftstillökning för statsverket, utan förutsatte förslaget, att, jemte det skogsstaten skulle i vissa fall taga en vidsträcktare befattning än hittills med hushållningen å de ecklesiastika boställes skogar, en skälig ersättning skulle beredas kronan för de kostnader, den finge vidkännas för förvaltningen af de ecklesiastika boställsskogarne, hvilken ersättning skulle utgå i form af en viss andel af den behållna afkastning utaf dessa skogar, hvilken nu inginge till presterskapets löneregleringsfond; och afgörandet af nämnda fråga fordrade en helt annan förutgången beredning än förslaget i öfrigt om skogsstatens organisation och löneförmåner, och Domänstyrelsen, inseende detta, hade ock gjort frågan om de förändrade bestämmelserna rörande de ecklesiastika boställsskogarnes afkastning till föremål för en särskild, i sistlidne December månad till Finansdepartementet inkommen framställning, som blifvit öfverlemnad till Ecklesiastikdepartementets handläggning, hvarefter domkapitlen genom nådig remiss undfått befallning att afgifva yttranden deröfver. Å andra sidan torde det vara gifvet, att den slutliga pröfningen af löneregleringen för skogsstaten icke lämpligen kunde vare sig af Kongl. Maj:t eller Riksdagen företagas, innan utredt och bestämdt vore, huru vida och i hvad mån det förutsatta bidraget från de ecklesiastika boställsskogarne kunde vara att för ändamålet påräkna, och vore det derföre nödvändigt att uppskjuta under ännu ett år med föredragningen af Domänstyrelsens förslag till ny organisation af skogsstaten. Vid sådant förhållande hade ej heller ändring af det för skogsstaten nu anvisade bestämda anslag å 404,400 kronor blifvit ifrågasatt.

Beträffande *statens skogsskolor* hade Domänstyrelsen anført, att nu gällande stadga för allmänna skogsläroverken den 15 September 1871 § 14 uppstälde såsom fordran för inträde såsom elev vid skogsinstitutet att hafva antingen genomgått skogsskola eller under minst ett år hos någon af Domänstyrelsen anvisad förvaltande tjänsteman vid skogsstaten erhållit praktisk öfning i skogsskötsel och skogsmätning. Vid tillämpningen hade det senare alternativet förorsakat vissa svårigheter, enär anvisandet af tjänsteman måst göras beroende af dennes eget medgifvande att meddela undervisning, och styrelsen således ej alltid varit i tillfälle att utse de personer, hvilka i afseende å så väl personliga egenskaper som verksamhetskretsens beskaffenhet vore för ändamålet lämpligast. Det första, af många valda alternativet, eller att genomgå skogsskola, hade jemväl medfört ej ringa olägenheter, framkallade synnerligen af det för sådana personer ej afpassade undervisningssätt, som måste användas för de ynglingar, hvilka utgjorde

flertalet af skolornas lärjungar och skulle utbildas till skogsvaktare. Den på dessa sätt vunna praktiska utbildningen hos de derefter vid institutet intagna eleverna hade i följd häraf ofta lemnat mycket öfrigt att önska till men för undervisningen vid institutet och elevernas framtida verksamhet.

För att genom undervisningens lämpligare ordnande bibringa blifvande skogstjenstemän och enskilda skogsförvaltare den praktiska utbildning, hvarå man med rätta finge göra anspråk, borde den förberedande och grundläggande öfningen i praktisk skogshushållning koncentreras från samtliga skogsskolor och skogstjenstemän till en enda af de nuvarande skogsskolorna, vid hvilken undervisningen då kunde anpassas till full öfverensstämmelse med sitt ändamål.

I de nuvarande skogsskolorna, hvilkas verksamhet afsåge utbildande af skogsbetjente, finnes plats för tio lärjungar vid hvarje skola, och lärokursen fortginge från den 1 Oktober till den 15 påföljande Juni.

Vid den skogsskola, hvarom nu vore fråga och som ej vidare skulle mottaga andra lärjungar, än som skulle förberedas till inträde vid skogsinstitutet, borde fortfarande finnas plats för tio elever eller ungefär samma antal, som årligen sökte inträde vid institutet; men skolan, för hvilken särskilda stadgar framdeles borde af Kongl. Maj:t utfärdas, borde afse bibringande af de hufvudsakligen praktiska, men delvis teoretiska färdigheter och kunskaper, som utöfver en förut inhemtad god skolbildning behöfdes såsom grundläggande för undervisningen vid skogsinstitutet. Lärokursen borde börja den 1 Juli och sluta den 15 påföljande Juni.

Bland nuvarande skogsskolor egde Ombergs för detta ändamål ett afgjordt företräde framför alla öfriga, i betraktande af sitt läge på en redan länge rationellt skött kronopark af stor utsträckning samt sin närbelägenhet till häradsallmänningar och andra allmänna skogar af omväxlande beskaffenhet, fördelar, genom hvilka elevernas praktiska utbildning blefve mera mångsidig. Med jemförelsevis ringa kostnad kunde den sättas i erforderligt skick. För att i de nuvarande åbyggnaderna anordna lämpliga bostäder för en lärare och tio elever äfvensom för anskaffande af inventarier och undervisningsmateriel syntes endast erfordras 10,000 kronor, hvilket belopp kunde utgå af reservationsanslaget till skogsväsendet.

Skolans nuvarande utgiftsstat upptoge:

en föreståndare, tillika jägmästare i reviret och försedd med boställe i skolans närhet, lön	kronor 1,000: —
en skogsrättare, jemte bostad och vedbrand, lön	„ 800: —
expenser och underhåll	„ 500: —
10 stipendier åt lärjungarne	„ 1,500: —
	<hr/>
	Summa kronor 3,800: —

För undervisningens rätta ordnande erfordrades emellertid vissa ändringar i personalen och dess aflöning. Då lärokursen vore afsedd att fortgå tre månader längre än hittills, samt föreståndarens arbete derföre måste ökas derhän, att hans tjenstgöring såsom revirförvaltare och skolföreståndare komme att utesluta möjligheten för honom att genom enskilda skogsförrättningar skaffa sig biförtjenst, borde hans aflöning höjas till 1,500 kronor, deraf 500 kronor tjenstgöringspenningar.

Då föreståndaren, såsom revirförvaltare, ej kunde odeladt egna sin tid åt skolan och derföre behöfde ett lärarebiträde, som ej borde vara eleverna underlägset i allmänbildning, borde den nuvarande skogsrättaren, som endast innehade förordnande tills vidare, utbytas mot en underlärare, utexaminerad från skogsinstitutet. För erhållande af en person med praktisk duglighet, erfarenhet och undervisningsförmåga borde aflöningen bestämmas till 1,500 kronor, deraf 500 kronor tjenstgöringspenningar, samt honom medgifvas rätt att vid befordran till jägmästaretjenst få i fråga om ålderstillägg räkna sig till godo den tid, han såsom underlärare tjenstgjort. Han borde ock erhålla bostad vid skolan.

Slutligen erfordrades ett årligt anslag af 2,500 kronor, att mot redovisning användas till expenser, underhåll, aflöning för en dräng, inventarier samt kostnad för resor, som lärare och elever företoge i och för öfningar till andra närbelägna skogar. Nuvarande anslaget till stipendier blefve deremot obehöfvt.

Elevernas kosthåll borde betalas af dem sjelfva.

Staten för Ombergs skogsskola skulle alltså blifva följande:

	Lön.		Tjenstgöringspenningar.		Summa.	
	Kronor.		Kronor.		Kronor.	
1 föreståndare	1,000	—	500	—	1,500	—
1 underlärare, jemte bostad och vedbrand,*)	1,000	—	500	—	1,500	—
Resekostnad för underläraren och elever, expenser och underhåll	—	—	—	—	2,500	—
Summa kronor	—	—	—	—	5,500	—

*) med rätt att, efter befordran till jägmästaretjänst, i fråga om ålderstillägg räkna sig till godo den tid, han såsom underlärare tjänstgjort.

En förhöjning i årliga anslaget af 1,700 kronor skulle således blifva behöflig; men som skolan i sitt förändrade skick först komme att börja sin verksamhet den 1 Juli 1886, erfordrades för nämnda år endast hälften af denna förhöjning med 850 kronor. På grund häraf, och då någon förändring i öfriga skogsskolors stat ej ifrågasattes, hade Domänstyrelsen föreslagit, att anslaget till statens skogsskolor måtte för år 1886 höjas till 23,650 kronor.

Mot detta förslag, hvilket syntes föredragande departementschefen kunna främja en mera praktisk utbildning af skogsinstitutets elever, har departementschefen ej haft något att erinra.

Särskildt anslag till *invrättande af flottleder i Norrbottens län* har icke för år 1886 ifrågasatts af Domänstyrelsen, som ansett sig böra först afvakta resultatet af de arbeten i detta afseende, som med de för innevarande år anslagna medel komma att utföras.

I fråga om anslaget till *skogsinstitutet* hade Domänstyrelsen framhållit, att lektorn i de naturvetenskapliga ämnena August Emil Holmgren borde komma i åtnjutande af förbättrade löneförmåner, efter att hafva sedan den 23 September 1859 och således vid ingången af år 1886 i mer än 26 år bestridt denna befattning. Under denna tid hade Holmgren årligen åtnjutit 1,000 kronor intill år 1875, under nämnda år 1,200 kronor samt från och med år 1876 2,500 kronor. Med åberopande af lektor Holmgrens gagnande verksamhet såsom lärare och läroboksförfattare samt de ökade anspråk, som i följd af nyare tiders forskningar rörande de lägre djurens och växternas stora betydelse för skogshushållningen måste ställas på skogsmannens utbildning i naturvetenskaperna, hade Domänstyrelsen hemställt, att, på det Holm-

gren måtte sättas i tillfälle att utan näringsbekymmer fortfarande såsom hittills egna sina krafter åt forskningar i nämnda syfte, hans årsaflöning måtte höjas med 1,000 kronor eller till 3,500 kronor samt anslaget till Skogsintitutet alltså upptagas till 22,300 kronor.

Då lektor Holmgrens framstående duglighet i sitt fack och hans långa tjenstetid vid institutet syntes föredragande departementschefen väl påkalla den löneförbättring, som för honom blifvit föreslagen, men en dylik löneförbättring borde, såsom ock Domänstyrelsen tycktes hafva afsett, blifva personel för lektor Holmgren, kunde det ej vara skäl att dermed höja det ordinarie anslaget till skogsinstitutet eller att rubba den för institutet fastställda aflöningsstat, utan borde den åsyftade förmånen för lektor Holmgren lämpligen beredas derigenom, att Kongl. Maj:t äskade Riksdagens medgifvande dertill, att omförmälda personella löneförbättring finge till lektor Holmgren under hans tjenstetid utgå af reservationsanslaget till *kronoskogarnes förvaltning och befrämjande af skogsväsendet i allmänhet*.

I sistnämnda anslag likasom i anslaget till *enskilda skogsundervisningen* ifrågasatte Domänstyrelsen ej någon ändring; och föredragande departementschefen har af sådan anledning ej haft annan hemställan att göra, än att anslaget till kronoskogarnes förvaltning m. m. måtte, till utjemnande af slutsumman för hela anslaget till skogsväsendet, höjas med 150 kronor eller till 214,050 kronor.

Vidkommande först den föreslagna staten för Ombergs skogsskola, så har Utskottet med hänsyn till vigten deraf att till de båda lärarebefattningarna må kunna erhållas de lämpligaste personer, icke ansett sig böra föreslå någon ändring i samma stat.

Hvad deremot angår den för lektor Holmgren äskade personella löneförhöjningen, har det synts Utskottet att, då, efter upprepade förhöjningar af Holmgrens löneförmåner, dessa numera utgå med 2,500 kronor från skogsinstitutet samt, enligt hvad Utskottet inhämtat, Holmgren åtnjuter och under flera år åtnjutit ett anslag af 1,000 kronor årligen från Landtbruksakademiens förvaltningskomité, hvilket anslag ståtts till komiténs förfogande »för utbredning af kännedom om de för landtbruket skadliga insekterna m. m.», giltig anledning saknas att nu åter bevilja förhöjning i de till Holmgren från skogsinstitutet utgående löneförmåner; hemställande alltså Utskottet,

a) att Riksdagen, med uteslutande ur staten af det nu uppförda anslaget till inrättande af flottleder i Norrbottens län, 23,000 kronor, må godkänna den af Kongl. Maj:t föreslagna stat för Ombergs skogsskola samt för tillämpning af densamma under år 1886 höja anslaget till statens skogsskolor med 850 kronor, eller till 23,650 kronor;

b) att Kongl. Maj:ts framställning derom att af anslaget till kronoskogarnes förvaltning och befrämjande af skogsväsendet i allmänhet måtte från och med 1886 till Lektorn i naturvetenskap vid Skogsinstitutet August Emil Holmgren, så länge han bestrider denna befattning, årligen anvisas en personel löneförbättring af 1,000 kronor icke må af Riksdagen bifallas; samt

c) att Riksdagen må, till utjemnande af slutsumman för hela anslaget till skogsväsendet, höja anslaget till kronoskogarnes förvaltning och befrämjande af skogsväsendet i allmänhet med 150 kronor till 214,050 kronor.

7:o) I en af Herr *G. O. Tundal* i Andra Kammaren väckt motion (N:o 84) har på anförda skäl blifvit föreslaget, att Riksdagen måtte i underdånig skrifvelse anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes låta genom dertill utsedde sakkunnige män utarbета och till Riksdagen framlägga nådigt förslag till torrläggning af vattendränkta myrmarker å kronans skogar inom Vesterbottens och Norrbottens län samt till Kongl. Maj:ts förfogande ställa ett förslagsanslag af 25,000 kronor till bestridande af kostnaden för detta förslags utarbetande.

Ang. väckt förslag om utarbetande af förslag till torrläggning af vattendränkta myrmarker å kronans skogar i vissa län m. m.

Till stöd för detta förslag åberopas hufvudsakligen, att de i nämnda skogar befintliga stora myrar och mossar, som upptoge betydliga arealer, och icke vore, i sitt nuvarande vattendränkta skick, tjenliga för skogskultur, gjorde bygden osund samt samfärdseln mellan angränsande socknar och byar obeqväm och trög. Vidare skulle en efter hand skeende torrläggning onekligen vara ett för det allmänna nyttigt, för att ej säga nödvändigt, företag, som, förutom fördel för ortens inbyggare, äfven skulle medföra en värdefull tillökning i skogbärande mark, när de norrländska myrmarkerna i allmänhet efter torrläggning väl lämpade sig för skogsodling. Härtill komme att statsverket hade en årlig, ej obetydlig inkomst af sina skogar i ofvannämnda län, i följd hvaraf det kunde vara förenligt med statens intresse, att

någon del af denna inkomst användes för att till skogbärande mark småningom förvandla de nu ofruktbara myrarna och mossarna.

Den af motionären uttryckta önskan, att ifrågavarande myrar och mossar måtte torrläggas, synes visserligen vara förtjent af uppmärksamhet, men med afseende på den väckta frågans vidtutseende beskaffenhet, synes det dock vara olämpligt, att Riksdagen utan en mer uttömmande utredning af ämnet vidtager åtgärder till främjande af sådan torrläggning, som motionären ifrågasatt.

Utskottet hemställer alltså,

att Herr Tundals ifrågavarande motion icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Lyshållning m. fl. utgifter för kronans publika hus i Stockholm.

Ang. höjning af anslaget till lyshållning m. m. för kronans publika hus i Stockholm.

[6.]

8:o) Sedan Statskontoret anmält, att utgifterna från det förslagsanslag å 18,000 kronor, som är uppfördt i riksstaten för gäldande af dels sådana afgifter för lyshållning, brandvaktsavgift, gatuläggning m. m., som drabba vissa kronans hus och byggnader i hufvudstaden, dels ock kostnaden för gatuhållning och sotning, uppgått

år 1881 till kronor	28,427: 11
„ 1882 „ „	33,681: 29
„ 1883 „ „	31,537: —,

har Kongl. Maj:t, då beloppet af anslaget således visat sig vara för ändamålet otillräckligt, äskat att beloppet måtte med 12,000 kronor höjas till 30,000 kronor.

Utskottet hemställer,

att Riksdagen, med bifall till Kongl. Maj:ts framställning, må höja anslaget till lyshållning m. fl. utgifter för kronans publika hus i Stockholm med 12,000 kronor, eller från 18,000 kronor till 30,000 kronor.

Städers friheter.

Ang. utslutande af ett anslagsbelopp.

[7.]

9:o) Af skäl, som finnas anförda i statsrådsprotokollet (se Inkomstberäkningen sid. 5 och 6) har Kongl. Maj:t föreslagit, att af det i riksstaten å denna anslagstitel under kolumnen »indelning och dermed

jemförlig anvisning: friheter» uppförda belopp, 8,460 kronor, måtte utslutas 5,940 kronor och återstående 2,520 kronor bibehållas, med iakttagande, att kolumnens benämning rättas till »friheter och kyrkotionde», hvarigenom anslagets slutsumma minskades till 26,790 kronor; och får Utskottet hemställa,

att Riksdagen må bifalla hvad Kongl. Maj:t sålunda föreslagit.

Mynt- och Kontrollverken.

10:o) Till Utskottet har remitterats en inom Första Kammaren af Herr A. O. Wallenberg väckt motion (N:o 29), hvari anförts och yrkats:

Ang. anslag för bildande af en ommyntningsfond.

»Statsmakterna inom hvarje land hafva i främsta rummet det åliggandet att sörja för sin samtids gagn och bästa, men de torde icke heller böra förbise vidtagandet af sådana åtgärder, som afse framtida gagn, allra minst böra de kasta på framtiden sådana omsorger, som kunna blifva ganska tunga, men som genom ett klokt förutseende också kunna så fördelas, att de icke för någon generation blifva tryckande.

Hos ett folk, som aktar eganderätten, är det af stor vikt att ega en i lag noga bestämd värdemätare, och med en antagen myntenhet följer ett helt myntsystem. Vårt myntsystem af år 1873 är grundadt på guld, såsom värdemätare, hvartill hörer skiljemynt af silfver och brons i nödigt antal valörer. Alla dessa mynt äro underkastade nötning och lagen bestämmer de gränser af slitning, som icke få öfverskridas, utan att myntstycket upphör att vara lagligt betalningsmedel. När ett nytt myntsystem först införes, förgå åtskilliga år, innan man märker, att tidpunkten för behöflig ommyntning nalkas, men mycket säkert inträffar den dagen, och om man uppskjuter med successiv ommyntning, blifva kostnaderna oväntadt stora. Andra länders erfarenhet bär vittne härom.

Då nu skilnaden emellan *prägelvärdet* och *metallvärdet* uti vårt skiljemynt är mycket stor, så uppkommer deraf en betydlig vinst på myntfabrikationen. Jag har tänkt mig det vara förenligt med god hushållning att för behöflig ommyntning reservera en del af denna vinst och det desto hellre, som jag anser det vara en oberättigad inkomstkälla att, utan all tanke på detta framtidsbehof, använda hela vinsten på utmyntningen till andra statsutgifter. Jag anser, att myntfabrikationen för kronans räkning borde ordnas så, att halfva nettobehållnin-

gen ingick till statsverket såsom afkastning af denna industriella verksamhet, som bör och måste uteslutande för kronans räkning bedrivas, och andra hälften af sagda nettobehållning i Statskontoret särskildt reserveras och förvaltas under rubrik *Ommyntningsfond*, stäld till Kongl. Maj:ts disposition för det ändamål denna rubrik klarligen angifver.

Enligt tillgängliga uppgifter hafva följande belopp under de förflutna åren från Myntverket inlevererats till statskassan:

År 1874 till Riksgäldskontoret.....	200
” 1875 ” ”	90,100
” 1876 ” ”	407,300
” 1877 ” Statskontoret	300,900
” 1878 ” ”	250,000
” 1879 ” ”	— —
” 1880 ” ”	— —
” 1881 ” ”	136,000
” 1882 ” ”	80,000
” 1883 ” ”	30,000
” 1884 ” ”	195,000
	Kronor 1,489,500

Jag känner icke huru dessa medel blifvit använda, men jag skulle önskat, att hälften deraf blifvit reserverad för det af mig nu angifna ändamålet. Då emellertid så icke skett, kan Riksdagen mycket väl besluta att, af till sitt förfogande stående medel, nu lemna 744,750 kronor såsom grundplåt till en ommyntningsfond.

På grund af hvad jag nu anfört hemställer jag det Riksdagen behagade besluta:

1:o till upprätthållande allt framgent af alla svenska myntsorters lagenlighet för att vara gångbara skall bildas en *ommyntningsfond*, under Statskontorets vård och förvaltning, stäld till Kongl. Maj:ts disposition för ändamålet;

2:o för denna ommyntningsfond afsättas af nu tillgängliga besparingar 744,750 kronor;

3:o tills vidare och intill dess Riksdagen annorlunda beslutar skall halfva nettobehållningen af utmyntningen vid Kongl. Myntverket tilläggas ommyntningsfonden.“

Då bildandet af fonder för statsverkets räkning till främjande af ändamål, för hvilka anslag eljest skolat anvisas, ej utan föregången utredning och ådagalagdt behof torde böra af Riksdagen medgifvas samt all grund saknas för beräknande af det belopp, som, för att ernå

ändamålet, nu på en gång och derefter årligen borde till den föreslagna ommyntningsfonden afsättas, föranlåtes Utskottet att hemställa,

att Herr Wallenbergs ifrågavarande förslag icke må af Riksdagen bifallas.

Extra utgifter.

11:o) I den i Första Kammaren väckta motionen (N:o 8) har Herr Friherre R. Klinckowström föreslagit, att anslaget till »extra utgifter» måtte förändras till *bestämdt* anslag och i 1886 års riksstat uppföras med i öfrigt oförändradt belopp.

Ang. förändring af anslagets natur

Motionären uppgifver, att detta anslag, som utgår med 35,000 kronor årligen, har att uppvisa följande reservationer:

för år 1878	14,902: —	kronor
„ „ 1879	15,410: —	„
„ „ 1880	6,040: —	„
„ „ 1881	12,730: —	„
„ „ 1882	20,716: —	„

Dessa uppgifter torde bero på något missförstånd så till vida, att de angifna reservationerna icke, såsom motionären synes hafva trott, uppkommit å anslaget för hvarje år, utan erhållits genom sammanläggning af den under ett år uppkomna reservationen med dem, som förefunnits från föregående år.

Följande tabell utvisar, till hvilka belopp öfverskott och brist å anslaget för hvarje af nedannämnda år uppgått:

	Öfverskott.		Brist.
år 1878	— — —	kronor	23,958: 58
„ 1879	kronor 507: 81		— — —
„ 1880	— — —	„	9,365: 61
„ 1881	„ 6,685: 89		— — —
„ 1882	„ 7,985: 96		— — —
„ 1883	— — —	„	879: 95
„ 1884	4,015: 76		— — —

För åren 1878—1882 hafva uppgifterna hemtats från den i den senast afgifna revisionsberättelsen angående statsverket å sid. 199 meddelade tabellen, hvilken motionären jemväl, enligt sin uppgift, begagnat.

För åren 1883 och 1884 har Utskottet från Statskontoret erhållit upplysning i ämnet.

Då det visat sig att reservationerna å anslaget varit väl behöfliga för att betäcka de brister, som under vissa år uppkommit, finnes icke någon anledning att förändra anslagets natur, hvadan Utskottet hemställer,

att Riksdagen må lemna Herr Friherre Klinckowströms ifrågavarande förslag utan afseende.

Kontroll å tillverkningsafgifter.

Ang. nedsättning i anslagets belopp.

12:o) Herr Friherre R. *Klinckowström* har vidare i sin inom Första Kammaren väckta motion (N:o 8) föreslagit, att förslagsanslaget till kontroll å tillverkningsafgifter måtte i 1886 års riksstat nedsättas till 400,000 kronor.

Skälet till nedsättningen skulle, enligt motionärens åsigt, ligga deri, att anslaget under flere år icke till fullo åtgått, utan en stor del deraf förblifvit oanvänd. Sålunda hade, enligt hvad motionären uppgifver, å anslaget under nedannämnda år gjorts följande besparingar:

år 1880	kronor	105,015: —
„ 1881	„	49,619: —
„ 1882	„	90,809: —

För år 1883 utgjorde, enligt hvad Utskottet inhemtat, besparingen 40,082 kronor 98 öre.

Visserligen måste det medgifvas, att de anförda siffrorna tala för möjligheten att redan nu nedsätta ifrågavarande anslag; men då verkan af Kongl. förordningen den 2 Juni 1882 angående vilkoren för tillverkning af bränvin ännu ej kan utrönas, och då härtill kommer, att besparingarna å ett förslagsanslag icke få användas till andra statsutgifter, samt en nedsättning af anslagets belopp således ej skulle leda till någon motsvarande minskning i statens utgifter i det hela, föranlåtes Utskottet hemställa,

att Herr Friherre Klinckowströms förevarande förslag icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Öfriga ordinarie anslag.

13:o) Beträffande de å sjunde hufvudtiteln uppförda öfriga ordinarie anslagen har Kongl. Maj:t icke föreslagit annan förändring, än att för afrundande af hufvudtitelns slutsumma anslaget till *skrifmaterialier och expenser, ved m. m.* måtte minskas med 60 kronor; och hemställer Utskottet,

Ang. öfriga ordinarie anslag.
[8.]

att Riksdagen må fastställa alla öfriga här ofvan icke särskildt omförmälda ordinarie anslag å sjunde hufvudtiteln till oförändrade belopp för år 1886; dock att i anslaget till »skrifmaterialier och expenser, ved m. m.» må få göras den jemkning, som till afrundande af hufvudtitelns slutsumma kan befinnas erforderlig.

För *tillfälliga behof*, hänförliga till sjunde hufvudtiteln, hafva följande framställningar blifvit gjorda.

Genomförande af Kammarkollegii nya organisation.

14:o) Sedan Kammarkollegium hos Kongl. Maj:t gjort anmälan derom, att å kollegiets gamla stat numera endast kvarstode Kanslisten å registratorskontoret Carl Theodor Uttermarck med en årlig lön af 1,200 kronor, har Kongl. Maj:t, på sätt i statsrådsprotokollet (sid. 27) antydes, gjort framställning, att å allmänna indragningsstaten måtte uppföras en årlig pension af 600 kronor, att jemte den pension från civilstatens pensionsinrättning af 600 kronor, hvartill han efter erläggande af retroaktivafgifter kunde varda berättigad, utgå från och med månaden näst efter den, under hvilken afsked från kanslisttjensten honom beviljas. I händelse af bifall dertill skulle således något anslag till genomförande af Kammarkollegii nya organisation ej vidare erfordras; hvarom Utskottet velat hos Riksdagen göra

Ang. upphörande af ett under denna anslagstitel uppfördt anslag.

anmälan.

Genomförande af Statskontorets nya organisation.

15:o) För genomförande af Statskontorets nya organisation äro på extra stat för år 1885 anvisade 9,740 kronor; och då, på sätt här

Ang. anslag för genomförande af Statskontorets nya organisation.
[9.]

ofvan i punkten 1:o) med ledning af statsrådsprotokollet jemväl blifvit meddeladt, Kammarskrifvaren Alfred Elfving, hvilken egt att af ifrågasvarande anslag uppbära 1,920 kronor, den 31 Oktober 1884 blifvit befordrad till tjenst å stat inom verket, kan, enligt hvad i statsrådsprotokollet meddelas, anslaget minskas med sistnämnda belopp, eller till 7,820 kronor, hvilket belopp åter, enligt hvad Statskontoret anmält, fortfarande erfordras.

Kongl. Maj:t har derföre, i enlighet med Statskontorets hemställan, äskat att, för genomförande af Statskontorets nya organisation, å extra stat för år 1886 måtte anvisas 7,820 kronor; hemställande Utskottet,

att Riksdagen, med bifall till denna Kongl. Maj:ts framställning, må på extra stat för år 1886 uppföra ett anslag af 7,820 kronor för genomförande af Statskontorets nya organisation.

Ersättning för af Statskontoret gjorda förskotter.

<i>Ang. anslag till ersättning för af Statskontoret förskjutna medel.</i> [10.]	16:o) Enligt uppgift från Statskontoret äro de af Statskontoret förskottsvis bestridda utgifter, som borde hos Riksdagen anmälas till ersättning, följande:	
	till godtgörande af kostnader för uppmätning och kartläggning m. m. af vissa kronans domäner	kronor 4,390: 07
	„ godtgörelse åt boställsinnehafvares sterbhus för sterbhuset tillhöriga byggnader å indragna härads-skrifvarebostället Klef N:o 5 i Upsala län	„ 900: —
	„ godtgörande af reparationer å inlösta byggnader vid indragna häradsskrifvarebostället Spånga N:o 1 i Södermanlands län	„ 259: 43
	„ godtgörande af öfverbyggnad vid indragna bostället Munketorp i Östergötlands län	„ 90: —
	„ ersättning åt åtskilliga kronoarrendatorer för saknad afkomst af exproprierad jord	„ 322: 07
	„ kostnader för statsverkets bergseffekter	„ 300: 90
	„ kostnader för utredning af väckt fråga om upphörande af arrendet till Sala silfververk	„ 18,854: 20
	„ kostnader för bankkomitén	„ 50,680: 49
		eller tillsammans kronor 75,797: 16.

Kongl. Maj:t har nu äskat, att till gäldande af nämnda förskott måtte för år 1886 anvisas ett extra anslag, som för undvikande af öretal i riksstaten borde utföras med 75,798 kronor.

Utskottet hemställer,

att Riksdagen, till ersättning för af Statskontoret gjorda förskott, må på extra stat för år 1886 uppföra i riksstaten ett anslag af 75,798 kronor.

Genomförande af Öfverintendentsembetets nya organisation.

17:o) Vidare hemställer Utskottet,

att Riksdagen, med bifall till Kongl. Maj:ts derom gjorda framställning, må för genomförande af Öfverintendentsembetets nya organisation på extra stat för år 1886 anvisa enahanda belopp, som i nu gällande riksstat finnes för samma ändamål uppfördt, eller 1,000 kronor.

Ang. anslag för genomförande af Öfverintendentsembetets nya organisation.
[11].

Iståndsättande af taket å Kalmar slott.

18:o) Af det vid 1884 års riksdag beviljade anslaget å 80,000 kronor för iståndsättande af taket å Kalmar slott och verkställande i sammanhang dermed af vissa förändringar i afseende å tornen, af hvilket anslag en femtedel, eller 16,000 kronor, anvisats för innevarande år, har Kongl. Maj:t äskat anvisande på extra stat för år 1886 af ytterligare en femtedel; och hemställer Utskottet,

Ang. anvisande af en del af beviljad anslag för iståndsättande af taket å Kalmar slott.
[12.]

att Riksdagen må af det beviljade anslaget till iståndsättande af taket å Kalmar slott på extra stat för år 1886 anvisa en femtedel, eller 16,000 kronor.

Vidtagande af åtgärder till skydd mot eldfara för Tekniska skolans hus.

19:o) Till vidtagande af åtgärder till skydd mot eldfara för Tekniska skolans hus i Stockholm har Kongl. Maj:t äskat ett extra anslag af 88,000 kronor.

Bih. till Riksd. Prot. 1885. 4 Saml. 1 Afd. 11 Häft.

Ang. anslag för åtgärders vidtagande till iståndsättande af Tekniska skolans i Stockholm byggnad och dess skyddande mot eldfara.
[13.]

Vid föredragning inför Kongl. Maj:t af detta ärende yttrade Departementschefen följande:

»Då jag sistlidet år i underdånighet anmälde de frågor, som rörde regleringen af utgifterna under sjunde hufvudtiteln, redogjorde jag ock för en af Öfverintendentsembetet gjord framställning, att utöfver den förhöjning i det ordinarie anslaget till byggnader och reparationer, som då var i fråga och sedermera äfven af Riksdagen beviljades, ett extra anslag å 341,405 kronor måtte anvisas för bekostande af åtskilliga mera omfattande och länge uppskjutna arbeten, åsyftande vissa allmänna byggnaders skyddande mot eldfara eller försättande i ett tillfredsställande utvertes skick eller ock förstärkande af byggnadsgrunden. Utan att bestrida behöfligheten af de sålunda till utförande ifrågasatta arbetena, fann jag mig då förhindrad att understödja förslaget i den form, hvori det förelåg, och jag framhöll dervid, bland annat, att ett flertal af dessa arbeten egde den omfattning, att hvart och ett af dem lämpligen borde göras till föremål för en särskild framställning, åtföljd af fullständig utredning om behöfligheten af arbetet och kostnaden för dess utförande — en utredning, som efter mitt förmenande måste föreligga, innan så betydande anslagsposter blefve föremål för Eders Kongl. Maj:ts och Riksdagens pröfning. Öfverintendentsembetetets framställning i nämnda del blef ock af Eders Kongl. Maj:t afslagen.

Bland de arbetsföretag, som då voro ifrågasatta, var äfven att försätta *Tekniska skolans hus* här i staden i ett mindre eldfarligt skick, enligt följande kostnadsberäkning:

anbringande af gipstak i 3 salar i bottenvåningen..	kronor	3,410: —
” ” ” ” 7 ” en trappa upp ..	”	6,540: —
” ” ” ” 25 lägenheter 2 trappor upp	”	11,374: —
ändring af brandredskapen	”	969: —
uppsättande af jerntrappor i stället för nuvarande trätrappor	”	18,757: —
insättande af åtskilliga jerndörrar m. m.	”	16,645: —
	Summa kronor	57,695: —

I underdånig skrifvelse den 23 sistlidne September har Öfverintendentsembetet åter rigtat uppmärksamheten å behovet af åtgärder för att mot eldfara skydda *Tekniska skolans hus*.

Sedan Riksdagen enligt skrifvelse den 25 Juli 1863 beviljat ett belopp af 300,000 kronor för att tillika med det af Stockholms stad utlofvade bidrag, 160,000 kronor, eller det från staden dittills årligen utgående hyresanslag, 8,000 kronor, kapitaliseradt efter fem procent, och de medel, styrelsen för svenska slöjdföreningens i Stockholm

söndags- och aftonskola förmått sig ega att härtill disponera, eller 55,000 kronor, användas till uppförande af en ny byggnad för slöjdföreningens skola, deri lokaler jemväl borde beredas för allmänna industriexpositioner, för utställning af landtbruksredskap och modeller samt för ett geologiskt museum, uppfördes Tekniska skolans nuvarande hus.

Öfverintendentsembetet erinrar nu till en början derom, att, sedan ritningar till ifrågavarande byggnad blifvit uppgjorda och till Embetets granskning öfverlemnade, Embetet i underdånigt utlåtande den 20 Januari 1863 anmärkt, att enligt ritningarne byggnaden ej vore afsedd att utföras i full öfverensstämmelse med de föreskrifter, hvilka till skydd mot eldfara funnos meddelade i gällande byggnadsstadga för hufvudstaden. Det syntes fortfarande för Öfverintendentsembetet, som om angelägenheten att med påräkneliga tillgångar kunna åstadkomma detta omfattande byggnadsföretag och att dervid nöjaktigt tillgodose alla de olika anspråken å utrymme och ändamålsenlighet vid anordnandet af de många särskilda lokalerna skulle vid uppgörandet af byggnadsritningarne förledt dessas författare att, såvidt då ansågs möjligt och utan fara för byggnaden lämpligt, inskränka omkostnaderna för sådana konstruktiva detaljer, hvarigenom en större trygghet mot eldfara, än som skett, kunnat vinnas. Ofullständigheten i detta afseende visade sig synnerligast genom saknaden af underpanelning, af trossfyllning och af rapping å en del innertak, hvarigenom, särdeles sedan golfven under årens lopp blifvit hoptorkade och gistna i följd af värmerörens inverkan å desamma, eldfaran blifvit än mera i ögonen fallande. Äfven våningarnes förbindelse sinsemellan genom vindeltrappor af trä samt frånvaron af lämpliga dörrar af jern för afstängning, i händelse af eldsolycka, af till hvarandra stötande lokaler, som nu utgöra en sträcka af öfver 500 fot med oafbruten förbindelse i samma våning, ökade nämnda fara, hvilken ock vid särskilda tillfällen föranledt så väl styrelsen för Tekniska skolan som Landtbruksakademien och chefen för Sveriges geologiska undersökning att hos Öfverintendentsembetet anhålla om vidtagande af åtgärder för åstadkommande af förbättrade anordningar.

Af dessa framställningar, som äro Öfverintendentsembetets skrivelse bilagda, har jag vidare inhemtat, att *styrelsen för Tekniska skolan*, jemte framhållande af värdet af skolans omfattande samlingar, påvisat, att saknaden af trossfyllning och rappad underpanel jemväl medförde de olägenheter, att ljudet sprede sig genom våningarne och verkade störande på undervisningen, samt att värmets stege från våning till våning och i de öfre framkallade en temperatur, som ej kunde regleras.

Chefen för Sveriges geologiska undersökning har vidare visat, hvilken förlust skulle uppstå, derest eldskada drabbade institutionens arkiv med dyrbara handlingar och kartor samt i synnerhet dess museum, som inrymmer frukterna af ett tjugufemårigt arbete.

Brandchefen i Stockholm, hvilken på föranstaltande af styrelsen för Tekniska skolan yttrat sig i ämnet, har med påpekande af de särskilda brister, hvilka behöfva afhjelpas, förklarar husets byggnadssätt vara sådant, att, om i en af lokalerna utbröte eld, densamma komme att gripa omkring sig så hastigt, att föga sannolikhet finnes för att ens någon del af den dyrbara byggnaden kunde räddas, samt att, ehuru skolan ej kunde anses vara eldfarlig inrättning med afseende på den verksamhet, som der bedrefves, skolans byggnad vore af synnerligen eldfarlig beskaffenhet.

Beträffande de åtgärder, som erfordras för afhjelpande af de anmärkta bristerna, samt kostnaden derfor har Öfverintendentsembetet låtit genom andre arkitekten Axel Nyström uppgöra ett förslag, som vunnit godkännande af de i byggnaden inrymda institutioner. Detta förslag afser hufvudsakligen:

anbringande af gipstak i stället för trätak i en del lägenheter,
afskiljande af lokaler från hvarandra genom murar och jernörrar
samt anbringande af jernluckor för åtskilliga fönster och brandmur
mellan husets vestra flygel och angränsande byggnad,

anbringande af vindeltrappor af jern i stället för nu befintliga af
trä mellan våningarne jemte dessa trappors afstängande genom dem
omslutande plåtväggar, och

slutligen ändring af byggnadens värmeapparat samt af dess ven-
tilations-, gas-, vatten- och afloppsledningar;

för hvilket allt kostnaden beräknats till 97,000 kronor; varande
ökningen i beloppet mot hvad föregående år ifrågasattes föranledd
deraf, att det nu uppgjorda förslaget äfven upptager kostnaden för för-
stärkning af bjelklag, uppförande af brandmur, ändring af värmeapparat
samt ventilations-, gas- och vattenledningar, tillsyn, flyttningskostnad
för samlingar m. m.

I följd häraf har Öfverintendentsembetet hemställt om aflåtande
af proposition till Riksdagen om ett anslag för ändamålet å 97,000
kronor.

Då jag fann den sålunda äskade summan på ett anmärkningsvärdt
sätt öfverstiga hvad förlidet år begärts för byggnadens tryggande mot
eldfara, anmodade jag i aflåten embetsskrivelse Öfverintendentsembetet
att tillse, huruvida icke kostnaden för de af Embetet föreslagna åtgär-
der skulle kunna nedbringas genom arbetenas inskränkande till hvad

som fordrades för byggnadens tryggande mot eldfara och för bevarande af densammas konsistens; och har Öfverintendentsembetet till svar derå i memorial den 16 sistlidne December anfört, att vid förnyad granskning af förslaget visat sig, att — äfven om det ville synas, som en fullständig reparation af en del väggar i huset likasom äfven en åsyftad förbättring af värmeledningen och ventilationen inom detsamma möjligen kunde undvaras — sådant dock svårligen låte sig göra, då det förra arbetet förorsakades af den till husets skyddande mot eldfara föreslagna viktigaste åtgärden, nemligen bjelklagens förändring, under det att, hvad värmeledningen och ventilationen anginge, giltigt skäl förefunnes att *samtidigt* med erforderliga golf- och väggarbeten söka åstadkomma, jemte ett lämpligare läge för värmerören, äfven lättare reglerbara kallluftsventiler och en förbättrad anordning af evakuationskanalerna, på sätt kostnadsförslaget angåfve. I fråga om möjligheten att nedbringa reparationskostnaden genom uteslutande af något bland de i öfrigt föreslagna arbetena kunde Öfverintendentsembetet ej lämpligen ifrågasätta annan förändring än att dels, i stället för det mera fördelaktiga anordnandet af jernstomme omkring de inom huset i allmänhet föreslagna jernspiraltrapporna, bekläda dervarande träväggar och dörrar ut- och invändigt med plåt, dels ock låta de två nu befintliga spiraltrapporna af trä uti geologiska undersökningens lokal, hvilka trappor beredde kommunikation endast från en våning till en annan, men ej vidare genom huset, förblifva oförändrade i stället för att ersätta dem med jerntrappor, såsom afsedt varit. Genom dessa förändringar, emot hvilka stadens brandchef ej haft något att erinra, minskades kostnaden för spiraltrappornas väggar från 9,307 kronor till 2,607 kronor samt kostnaden för trappor från 6,295 kronor till 4,100 kronor. Kostnadssumman komme således att minskas med 8,895 kronor och nedgå till 88,105 kronor.

Hvad sålunda förekommit synes mig oafvisligen påkalla skyndsamma åtgärders vidtagande för att till ifrågavarande byggnads tryggande mot eldfara afhjelpa de missförhållanden med afseende på byggnads sättet, hvilka egt rum vid byggnadens uppförande; och då öfriga af Öfverintendentsembetet i dess senare memorial såsom nödiga ansedda arbeten för byggnadens ändamålsenliga iståndsättande med allt skäl synas böra samtidigt verkställas, vid hvilket förhållande det erforderliga anslaget icke kan sättas lägre än till det af Öfverintendentsembetet senast uppgifna beloppet, som dock torde böra afrundas till jemna 88,000 kronor, hemställer jag, eftersom naturligtvis ett dylikt anslagsbehof icke kan tillgodoses med det ordinarie underhållsanslaget för kronans byggnader, att af Riksdagen må äskas, för tryggande mot

eldfara af Tekniska skolans hus och för dess iståndsättande jemväl i öfrigt enligt Öfverintendentsembetets förslag, ett extra anslag å 88,000 kronor.»

Den begärda summan har synts Utskottet betydlig, men då af föredragande Departementschefens anförande framgår, att kostnaderna dels afse åtgärder för bevarande af byggnadens konsistens, för bjelklagens förstärkning och för husets skyddande mot eldfara m. m. och dels redan blifvit nedsatta, så vidt det varit möjligt, utan att uppoffra de förbättringar å byggnaden, hvilka under en längre tid ansetts vara nödvändiga, har Utskottet ansett sig icke böra ifrågasätta någon ytterligare nedsättning, helst Utskottet icke är i tillfälle att med bestämdhet påvisa, vare sig att någon af de ifrågasatta åtgärderna kan umbäras eller att den kan utföras till billigare pris, än som blifvit af sakkunnig myndighet beräknadt.

Vigten af att den Tekniska skolans lokaler varda skyddade mot eldfara är, med hänsyn till de dyrbara och med stora kostnader och möda anskaffade samlingar, som der förvaras, i och för sig så stor, att det svårligen skulle kunna försvaras att utan fullständig utredning göra någon afvikelse från Kongl. Maj:ts förslag i denna del; och härjemte torde vid förslaget bedömande en hufvudsaklig hänsyn böra tagas till den viktiga uppgift, denna skola har att fylla. Den undervisning, som der lemnas, afser närmast de praktiska yrkena samt att utgöra grundvalen för en fortsatt utbildning i läroanstalter för speciella ändamål, och den har under den tid, under hvilken den verkat, också af allmänheten omfattats med oförminskadt intresse. Härom vittnade i främsta rummet det stora antal elever af alla samhällsklasser, som från rikets olika delar årligen i skolan söka och vinna inträde. Detta antal är ganska betydligt och stadt i tillväxt, på sätt följande uppgift utvisar:

Uppgift

å antalet uti *Tekniska skolan i Stockholm* under nedannämnda läroår antagna lärjungar:

Läroåret.	Födde i:			Summa.
	Stockholm.	Landsorten.	Utlandet.	
1880—1881.....	333	541	22	896
1881—1882.....	389	664	17	1070
1882—1883.....	403	648	16	1067
1883—1884.....	448	689	30	1167
1884—1885.....	— —	— —	— —	1187

(till denna dag inskrifne.)

I betraktande häraf tvekar icke Utskottet att hemställa,

att Riksdagen må bifalla hvad Kongl. Maj:t rörande ifrågavarande tekniska skola föreslagit och således, för vidtagande af åtgärder till ändamålsenligt iståndsättande af skolans byggnad och dess skyddande mot eldfara, på extra stat för år 1886 bevilja ett anslag af 88,000 kronor.

Den lokala förvaltningen af statens jordbruksdomäner.

20:o) För bestridande af hithörande utgifter äro i nu gällande riksstat såsom extra anslag anvisade dels till aflönning åt domänintendenter och uppehållande af domängörömlen hos länsstyrelserna 45,000 kronor och dels till resekostnader vid Domänförvaltningen, förslagsvis, 20,544 kronor.

Ang. anslag till den lokala förvaltningen af statens jordbruksdomäner.

[14 o. 15].

Då anledning icke förekommit att vare sig höja eller minska dessa anslag, har Kongl. Maj:t på extra stat för år 1886 äskat samma belopp, som äro för år 1885 beviljade, dock att för erhållande af jemn slutsumma å anslagen å extra stat under sjunde hufvudtiteln förslagsanslaget till resekostnader vid Domänförvaltningen, som hittills visat sig otillräckligt, måtte upptagas till 21,382 kronor och således höjas med 838 kronor.

Med anledning häraf hemställer Utskottet,

att Riksdagen må på extra stat för år 1886 anvisa:

a) till afföning åt Domänintendenten och uppehållande af domängöromålen hos länsstyrelserna 45,000 kronor; och

b) till resekostnader vid Domänförvaltningen ett förslagsanslag af 21,382 kronor.

Kongl. teatrarne.

Ang. anvisande af ett kreditiv för de Kongl. teatrarne.
[16.]

21:o. Slutligen har Kongl. Maj:t under denna hufvudtitel äskat, att för de Kongl. teatrarne måtte anvisas ett kreditiv af högst 15,000 kronor att under spelåret 1885—1886 användas under de vid 1884 års riksdag bestämda villkor för disposition af det då anvisade kreditivet.

Enligt hvad Riksdagen i skrifvelse den 9 April 1884 gifvit Kongl. Maj:t till känna, hade 1884 års Riksdag, under villkor att Stockholms stad under tre år från den 1 Juli 1884 med ett belopp af 50,000 kronor om året deltog i kostnaden för de Kongl. teatrarne verksamhet, *dels* medgifvit, att teatrarne verksamhet å så väl den stora som den dramatiska teatern finge fortgå i tre spelår, räknadt från den 1 Juli 1884, *dels* för sådant ändamål uppfört till oförändradt belopp det till Kongl. teatern i då gällande riksstat anvisade ordinarie anslaget å 60,000 kronor, *dels ock* på det sätt bifallit Kongl. Maj:ts begäran om anslag å extra stat för år 1885 till de Kongl. teatrarne, att till Kongl. Maj:ts förfogande stälts ett kreditiv af högst 15,000 kronor, att användas endast i den mån anslaget å ordinarie stat, Hans Maj:ts Konungens bidrag till teatrarne tillika med Stockholms stads tillskott och teatrarne öfriga inkomster icke försloge till bestridande af teatrarne utgifter, dock med villkor jemväl, att statsmedel utöfver sålunda bestämda anslag icke finge för de Kongl. teatrarne användas.

Sedan Kongl. Maj:t anbefalt Öfverståthållareembetet att från Stockholms stadsfullmäktige infordra yttrande, huru vida från Stockholms stad vore att under tre år från den 1 Juli 1884 påräkna det bidrag till kostnaden för upprätthållande af de Kongl. teatrarne, hvilket Riksdagen uppställt såsom villkor för fortsättande efter nämnde dag af de Kongl. teatrarne verksamhet, hade stadsfullmäktige afgifvit det underdåniga förklarande, att de icke ville af kommunens medel lemna något bidrag till uppehållande af de Kongl. teatrarne verksamhet under de tre närmast följande spelåren, men tillika anmält, att, då 150,000 kronor blifvit genom enskilda personer i hufvudstaden samlade och såsom bank-

depositionsbevis, förfallna att betalas med 50,000 kronor den 1 Oktober hvarje af åren 1884, 1885 och 1886, öfverlemnade till stadskassan, ett belopp af 50,000 kronor komme att i början af Oktober månad under hvart och ett af åren 1884, 1885 och 1886 ur stadskassan hållas vederbörande till handa såsom bidrag till kostnaden för upprätthållande af de Kongl. teatrarne verksamhet under tre spelår från den 1 Juli 1884.

Då, på grund af hvad Stockholms stadsfullmäktige sålunda anmält, det af Riksdagen vid beviljandet af anslag till de Kongl. teatrarne fästade vilkor om ett från Stockholms stad utgående årligt bidrag vore uppfyllt, har, enligt hvad i statsrådsprotokollet (sid. 34) meddelas, Kongl. Maj:t den 4 Juni sistlidet år förordnat, att de Kongl. teatrarne verksamhet skulle fortgå under nämnda tre spelår, samt i sammanhang dermed anbefalt Direktionen öfver de Kongl. teatrarne att uppgöra förslag till utgiftsstater för de Kongl. teatrarne under nu löpande spelår, hvarvid borde iakttagas, att bland tillgångarne till teaterverksamhetens uppehållande icke finge till någon del tagas i beräkning det af Riksdagen eventuellt anvisade kreditiv å högst 15,000 kronor, hvilket belopp följaktligen, såsom Riksdagen bestämt, endast skulle vara att tillgå såsom en reservfond för betäckande af möjligen uppkommande brist; och hafva utgiftsstater för nu löpande spelår blifvit af Kongl. Maj:t fastställda.

Med anledning af denna Kongl. Maj:ts framställning får Utskottet hemställa,

att Riksdagen må på extra stat för år 1886 anvisa ett kreditiv å högst 15,000 kronor, att under spelåret 1885—1886 användas för uppehållande af de Kongl. teatrarne verksamhet i den mån anslaget å ordinarie stat, Hans Maj:ts Konungens bidrag till teatrarne tillika med det tillskott, som ur Stockholms stads kassa hålles de Kongl. teatrarne tillhanda, samt teatrarne öfriga inkomster icke förslå till bestridande af teatrarne utgifter; dock under vilkor jemväl att statsmedel utöfver det ordinarie och extra anslaget icke få för de Kongl. teatrarne användas.

Stockholm den 9 Mars 1885.

På Stats-Utskottets vägnar:

GUSTAF SPARRE.

Reservationer:

vid punkten 1:o (angående Statskontoret): af Herr *C. E. Casparsson*,
(i fråga om motiveringen).

vid punkten 2:o punkten B) mom. a) (angående pension åt Kaptenen
G. A. Höggren):
af Herr *L. M. Nordenfelt*, som yrkat pensionens bestämmande
till 3,000 kronor; samt
af Herr *C. E. Casparsson*.

vid punkten 6:o mom. b) (angående löneförbättring åt Lektorn A. E.
Holmgren): af Herrar *L. M. Nordenfelt* och *C. E. Casparsson*, hvilka
yrkat bifall till Kongl. Maj:ts förslag.

Bil. Litt. A.

Tabell öfver ordinarie anslagen under

1885 års riksstat anslår:								
Anvisning i kontant.		Indelning och dermed jemförlig anvisning, på förslag.				Summa.		
		Friheter.		Ersättningar.				
Kronor.	ö.	Kronor.	ö.	Kronor.	ö.	Kronor.	ö.	
17,000	—	—	—	—	—	17,000	—	Departementschefen
62,400	—	—	—	—	—	62,400	—	Departementets afdelning af Kongl. Maj:ts kansli
122,100	—	—	—	—	—	122,100	—	Kammarkollegium
93,800	—	—	—	—	—	93,800	—	Statskontoret. Nuvarande anslag
174,000	—	—	—	—	—	174,000	—	<i>Tillkommer:</i> ökning & anslaget till vikariat, renskrif-
75,000	—	—	—	—	—	75,000	—	Stämpelomkostnader, <i>förslagsanslag</i> ,
20,300	—	—	—	—	—	20,300	—	Kostnader för allmänna bevillingens uttaxering, <i>för-</i>
5,400	—	—	—	—	—	5,400	—	Mynt- och kontrollverken
169,600	—	—	—	—	—	169,600	—	Omkostnader för kontrollverket, <i>förslagsanslag</i> ..
35,500	—	—	—	—	—	35,500	—	Kammarrätten
5,513,000	—	—	—	—	—	5,513,000	—	Öfverintendentsembetet ..
1,330,000	—	—	—	—	—	1,330,000	—	Postverket, <i>förslagsvis</i> beräknadt att utgå <i>dels</i> af
2,472,500	—	—	—	—	—	2,472,500	—	medel. Nuvarande belopp
1,640,000	—	—	—	—	—	1,640,000	—	<i>Tillkommer:</i> förhöjning
94,000	—	—	—	—	—	94,000	—	Telegrafverket, <i>reservationsanslag</i> att af telegrafverket
694,000	—	—	—	—	—	694,000	—	Tullverket, <i>förslagsanslag</i> att af tullverket direkte
								<i>Minskas</i> med
								Ersättning till städerna för mistad tolag, <i>förslags-</i>
								Domänstyrelsen
								Skogsväsendet:
								<i>Bestämmt anslag:</i>
								För skogsstaten
								För statens skogsskolor. Nuvarande belopp
								<i>Tillkommer:</i> Förhöjning
Tpt	12,518,600	—	—	—	—	12,518,600	—	

Litt. A.

riksstatens S j u n d e hufvudtitel.

	Förslag till blifvande riksstat:							
	Anvisning i kontant.		Indelning och dermed jemförlig anvisning, på <i>förslag</i> .				Summa.	
			Friheter och kyrkotionde.		Ersättningar.			
	Kronor.	ö.	Kronor.	ö.	Kronor.	ö.	Kronor.	ö.
departementet.								
.....	17,000	—	—	—	—	—	17,000	—
.....	62,400	—	—	—	—	—	62,400	—
.....	122,100	—	—	—	—	—	122,100	—
.....								
.....	93,800:	—					93,800	—
ning, flitpenningar och tillfälliga biträden	2,000:	—					2,000	—
.....	95,800	—	—	—	—	—	95,800	—
.....	174,000	—	—	—	—	—	174,000	—
.....	75,000	—	—	—	—	—	75,000	—
.....	20,300	—	—	—	—	—	20,300	—
.....	5,400	—	—	—	—	—	5,400	—
.....	169,600	—	—	—	—	—	169,600	—
.....	35,500	—	—	—	—	—	35,500	—
postmedlen direkte och <i>dels</i> af postverkets reserverade								
.....	5,513,000:	—					5,513,000	—
.....	181,500:	—					181,500	—
.....	5,694,500	—	—	—	—	—	5,694,500	—
direkte utgå	1,330,000	—	—	—	—	—	1,330,000	—
utgå. Nuvarande belopp	2,472,500:	—					2,472,500	—
.....	4,500:	—					4,500	—
.....	2,468,000	—	—	—	—	—	2,468,000	—
anslag	1,640,000	—	—	—	—	—	1,640,000	—
.....	94,000	—	—	—	—	—	94,000	—
.....								
.....	404,400:	—					404,400	—
.....	22,800:	—					22,800	—
.....	850:	—	23,650:	—	428,050:	—	428,050	—
Transport	428,050:	—					428,050	—
	12,003,600	—	—	—	—	—	12,003,600	—

1885 års riksstat anslår:

Anvisning i kontant.	Indelning och dermed jemförlig anvisning, på förslag.						Summa.		
	Friheter.		Ersättningar.						
	Kronor.	ö.	Kronor.	ö.	Kronor.	ö.	Kronor.	ö.	
Tpt 12,518,600	—	—	—	—	—	—	—	12,518,600	—
12,000	—	—	—	—	—	—	—	12,000	—
18,000	—	—	—	—	—	—	—	18,000	—
200,000	—	—	—	—	—	—	—	200,000	—
21,550	—	8,460	—	2,720	—	—	—	32,730	—
15,000	—	—	—	—	—	—	—	15,000	—
430,000	—	—	—	—	—	—	—	430,000	—
16,000	—	—	—	—	—	—	—	16,000	—
25,000	—	—	—	—	—	—	—	25,000	—
30,800	—	—	—	—	—	—	—	30,800	—
20,000	—	—	—	—	—	—	—	20,000	—
250,000	—	—	—	—	—	—	—	250,000	—
36,870	—	—	—	—	—	—	—	36,870	—
35,000	—	—	—	—	—	—	—	35,000	—
60,000	—	—	—	—	—	—	—	60,000	—
S:a 13,688,820	—	8,460	—	2,720	—	—	—	13,700,000	—

Reservationsanslag:

Anslaget: till inrättande af flottleder i Norrbottens

För skogsinstitutet

För enskilda skogsundervisningen

Kronoskogarnes förvaltning och befrämjande af

Nuvarande belopp

Ökas med

Till belöningar för rofdjurs dödande, *förslagsanslag*

Lyshållning m. fl. utgifter för kronans publika hus i Stock-

Tillkommer: förhöjningByggnader och reparationer, *reservationsanslag*Städers friheter, *förslagsanslag*Anslaget: Friheter minskas med 5,940 kronor, hvar-
tionde.Observations- och uppbrödsprocenter m. m. *förslags-*Kontroll å tillverkningsavgifter, *förslagsanslag*

För kontrollen vid enskilda banker och kreditanstalter,

Restitutioner, *förslagsanslag*Ålderstillägg, *förslagsanslag*Rese- och traktamentspenningar, *förslagsanslag*

Postafgifter för tjenstebref och dylika försändelser,

Skrifmaterialier och expenser, ved m. m., *förslags-**Minskas* för jemnande af hufvudtitelns slutsummaExtra utgifter, *reservationsanslag*

Kongl. Teatern

		Förslag till blifvande riksstat:							
Anvisning i kontant.		Indelning och dermed jemförlig anvisning, på <i>förslag</i> .						Summa.	
		Friheter och kyrkotionde.		Ersättningar.					
		Kronor.	ö.	Kronor.	ö.	Kronor.	ö.	Kronor.	ö.
	Transport 428,050: —	12,003,600	—	—	—	—	—	12,003,600	—
	län, 23,000 kronor, uteslutes.								
 21,300: —								
 8,600: —								
	skogsväsendet i allmänhet.								
 213,900: —								
 150: —	214,050: —	243,950: —					672,000	—
		672,000	—	—	—	—	—	672,000	—
		12,000	—	—	—	—	—	12,000	—
	holm, <i>förslagsanslag</i> . Nuvarande belopp 18,000: —								
 12,000: —	30,000	—	—	—	—	—	30,000	—
		200,000	—	—	—	—	—	200,000	—
		21,550	—	2,520	—	2,720	—	26,790	—
	jemte anslagsrubriken ändras till Friheter och kyrko-								
	<i>anslag</i>	15,000	—	—	—	—	—	15,000	—
		430,000	—	—	—	—	—	430,000	—
	<i>förslagsanslag</i> , högst	16,000	—	—	—	—	—	16,000	—
		25,000	—	—	—	—	—	25,000	—
		30,800	—	—	—	—	—	30,800	—
		20,000	—	—	—	—	—	20,000	—
	<i>förslagsanslag</i>	250,000	—	—	—	—	—	250,000	—
	<i>anslag</i> . Nuvarande belopp..... 36,870: —								
	med..... 60: —	36,810	—	—	—	—	—	36,810	—
		35,000	—	—	—	—	—	35,000	—
		60,000	—	—	—	—	—	60,000	—
	S u m m a	13,857,760	—	2,520	—	2,720	—	13,863,000	—

Bil. Litt. B.

**Tabell öfver extra ordinarie anslagen under riksstatens
S j u n d e hufvudtitel.**

	Kronor.	ö.
Finansdepartementet.		
<i>Statskontoret:</i>		
För genomförande af dess nya organisation	7,820:—	
Till beredande af tillfällig förstärkning af arbetskrafterna å riksbokslutsbyrån	4,500:—	
Ersättning för förskottsvis bestridda utgifter, tillhörande denna hufvudtitel.....	75,798:—	88,118—
<i>Öfverintendentsembetet:</i>		
För genomförande af dess nya organisation	1,000:—	
„ iståndsättande af taket å Kalmar slott m. m.	16,000:—	
„ iståndsättande af Tekniska skolans byggnad i Stock- holm och dess skyddande mot eldfara	88,000:—	105,000—
<i>Domänstyrelsen:</i>		
Till aflöning åt domänintendenter och uppehållande af domängöromålen hos länsstyrelserna	45,000:—	
„ resekostnader vid Domänförvaltningen, <i>förslagsanslag</i>	21,382:—	66,382—
<i>De Kongl. Teatrarne:</i>		
Till de Kongl. teatrarne för spelåret 1885—1886 utöfver det å ordinarie stat uppförda anslag af 60,000 kronor, <i>kreditiv</i> , högst		15,000—
Summa	274,500	—